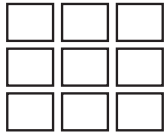

MAIG 2007 - ANY XXIX - NUM. 112

Llum d'Oli

P O R R E R E S

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 75 10 28
Fax: 971 75 05 67

Antonio Marqués, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92
Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoïna, 30
Tif. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

i ara, Solarium

PERRUQUERIA

extensions
tallats de moda
tints
banys de color
tota casta de metxes
moldejats
desarrissat
recollits
núvies
comunions
etc...

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

obert de dimarts a divendres de 9 a 12 i de 15 a 20 h - dissabte tot el dia

C/ Passaratx, 114 - Tel. 971 166 646 - PORRERES

ESTÈTICA

depilacions
neteja cutis
decoració d'ungles
tint de pestanyes
moldejats de pestanyes
massatges
manicures
pedicures
maquillatges

Llum d'Oli

EDITORIAL

Maig de 2007 - Núm. 112

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer d'en Veiet, 9
Tel/Fax 971 64 71 86

Consell de Redacció:

Joana Maria Julià i Mora
Caterina Oliver i Riera
Cesca Roig Sampol

Col·laboradors/es:

Maria Barceló i Crespi
Miquela Barceló i Crespi
Bartomeu Barceló Oliver
Margalida Barceló Taberner
Joan Ramon Bosch Cerdà
Margalida Cortès
Col·legi Verge de Montis-sion
CP Escola Nova
Francisca Garcias Ripoll
Tomeu Garí Salleras
Antoni Gornals Mesquida
Víctor Heitzmann
IES Porreres
Francesca Maria Lliteres
Francesc Melià
Magdalena Morell
Marta Nicolau
Tòfol Noguera
Gabriel Roig
Josep Sastre
Catalina Sastre Fuster
Maria Tomàs

Portada

Arxius particulars i Margalida Vidal

Contraportada

Axius particulars

Fotografies

Miquel Bover Martí
Mre Antònia Rigo
Simó Tortella
Margalida Vicens Sureda

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

Adreça electrònica: llumdoli@terra.es

Podem estar segurs que veurem analitzar la realitat política i econòmica que vivim de maneres diverses, triomfalistes unes, pessimistes altres,... des del punt de vista que interessa, o que convé, o que més agrada, a cada un dels analistes. Dificilment podrem nosaltres ser escàpols a la parcialitat del nostre propi punt de vista, de la nostra pròpia manera de mirar i d'entendre el món.

Passa, però, que la manera de mirar el món des d'un punt de vista ecologista, ja ni els més anti-ecologistes gosen contradir-la, tot i que continuïn anant a la seva: queda massa clar que, per desgràcia, els ecologistes teníem raó en tot allò que dèiem, i l'efecte hivernacle, és ja un fet irreversible i contra el qual, ara ja, només es poden fer cures paliatives, tot i que quan fa més de 40 anys els ecologistes començarem a avisar del que passaria si no es tenia precaució, els qui llavors comandaven i comanden encara ara, ens tractaven de trastornats, cosa que ara ja no fan; ara se n'han duit el discurs ecologista a la boca, els que n'eren tan contraris, però continuen fent les coses de la mateixa manera. Si continuen governant, ni cures paliatives tendrem, augmentarà més la temperatura, pujarà la mar, si no es canvia de manera de fer les coses, en l'àmbit local i en l'àmbit mundial. I el mateix podríem dir de la salut malmenada per les dioxines de les incineradores i la radioactivitat de les centrals nuclears, amb l'augment de casos de càncer; i del paisatge cada cop més destruït, més enfora de la nostra admiració i més a punt de deixar de ser el valor més important de la nostra indústria turística.

Passa, també, que la manera de mirar el món des d'un punt de vista social, afavoridor de la classe treballadora, el petit empresari i les classes populars, aquesta manera d'entendre el món acusada de passada de moda, es demostra més actual, més viva, i més necessària que mai. Comencen a ser de cada vegada més els qui es desenlluern de la propaganda interessada que els tenia entabanats, els qui veuen que no hi ha res que compensi la pèrdua d'estabilitat laboral de la majoria dels treballadors, que veuen minvar els sous dels que es van incorporant al mercat laboral, els qui veuen que els fills estan en condicions de feina pitjors de les que tenien els pares; són molts els qui veuen els joves no podran anar tirant si no és de les ajudes que reben dels seu entorn familiar, que no augmentaran el patrimoni i que fins i tot es menjaran el patrimoni dels seus avantpassats. Són de cada vegada més els qui ho veuen, i als països amb forta cultura sindical en són majoria, per això tombaren la Constitució europea a França, perquè consagrava la nefasta directiva Bolkestein, que tanmateix els governs, introduint-hi unes petites millores insignificants, han acabat endossant-nos i que començarà a aplicar-se, aproximadament, d'aquí a tres anys. I de cada vegada més les empreses multinacionals, o les grans empreses de Madrid, i qualcuna de Palma, s'adjudiquen tota casta d'obres, i les petites empreses nostres s'han de subcontractar a preu de repussall per poder sobreviure. I hem passat en pocs anys de ser la comunitat autònoma amb millor renda per càpita a ser la que fa sis o set, i de tenir ingressos mitjans superiors a la mitjana europea a tenir-los inferiors, i de ser un dels llocs amb més qualitat de vida del món a no estar ni entre els cinc llocs amb més qualitat de vida d'Espanya; hem passat de ser un país amb poquíssims delinqüents a a ser la província amb més delinqüència de l'Estat. I tenim els sous i les pensions per davall de la mitjana, i quan s'acabi el boom de la construcció especulativa que ara manté una aparença de bonança en alguns sectors l'esclat serà terrible. Només unes missions per recobrar el territori, amb la creació de parcs naturals que revaloritzin el turisme d'hotel enfront del residencial, que permetin reformar les zones turístiques, millorant-les i desfent els desastres que s'han anat fent tots aquests anys, i una política de reforma i de construcció de cases de lloguer per solventar el problema de l'habitatge sense potenciar l'especulació, poden generar una feina estable i duradora a la construcció i als oficis que s'hi relacionen, amb una exigència de qualitat que dugui a millorar la preparació i a augmentar la mà d'obra necessària i a estalviar els sobrepreus que l'especulació comporta.

I passa, també, que ja som molts els qui estem plorant per aquesta terra nostra, per aquesta Mallorca que veim desaparèixer a passes de gegant, que en veim tancats els camins públics, escarnits els costums, perseguida la llengua. Perquè els embulladors de fil que no acaben de mostrar què és que volen, parlen de la "vieja Mallorca" i la "nueva Mallorca", i en parlen a diaris mentiders, i la "vieja Mallorca" ho diuen als qui ens captenim com a mallorquins, i no renegam de fer servir el mallorquí sempre que lleu, i la "nueva Mallorca" ho diuen al conjunt format pels mallorquins renegats que comanden i que ni tan sols conversen en mallorquí amb els seus fills i a una colla de madrilenys nouvinguts pensant-se que són més que els altres. El català no està en perill a Catalunya, on ja hi ha qui el defensi, és el nostre català el que està en perill, és el mallorquí, són les modalitats que tenen la barra de dir que defensen i que no fan servir ni en la intimitat familiar, i quan venen que la llengua reviscolava, que el català de Mallorca tornava a prendre força, que tornava a ser valorat com li pertoca, que molts dels nouvinguts l'aprenien i estaven contents d'haver-lo après, els entrà el tremolor, i en lloc de fer un decret de trilingüisme perquè els nostres al·lots aprenguessin idiomes, el fan perquè no poguem aprendre bé la nostra llengua, i utilitzen l'esmentat decret com a cortina de fum perquè no se noti tant. Amb un govern que estima tot allò que és mallorquí així com pertoca, la llengua no tendria cap perill, els nouvinguts acabarien conversant com nosaltres i essent d'aquí, però sembla que fan feina perquè l'herència dels mallorquins desapareixi, això sí, procurant que no se noti massa, no sigui cosa que els pugui restar algun que altre vot.

ACTIVITATS DE L'AGRUPACIÓ GNER – ABRIL 2007

GENER

Dia 14: DEIXA'T GUIAR RECORREGUT PER LA PREHISTÒRIA DE PORRERES

Deixa't guiar és una activitat organitzada conjuntament amb l'àrea de cultura de l'ajuntament de Porreres, amb la que es pretén donar a conèixer els aspectes històrics i artístics del nostre patrimoni.

Aquest cop volguérem conèixer el nostre patrimoni prehistòric. Guiats per l'historiador porrerenc **RAFEL FERRÀ I MARTORELL** fèrem un recorregut pels llocs més emblemàtics del terme: cova de son Valls d'en Mas, talaiot i cova de Baulenes, i Talaiot del Pou Celat.

FEBRER

Dia 3: 15è CICLE DE LLIÇONS A QUÈ ANOMENAN PATRIMONI I QUINS USOS TÉ

Xerrada a càrrec de **MARC MORELL**, Llicenciat en Antropologia Social i Cultural i Llicenciat en Història per la Universitat de Barcelona.

Aquest jove investigador mallorquí, membre de l'equip de recerca del *Projecte Veus Mediterrànies* de la UIB, ens mostrà com el patrimoni oficial es centre la majoria de cops en les formes monumentals i molt poc en la gent, en com transcorre la seva vida quotidiana i en com es relacionen entre si.

Les recerques que es desenvolupen a cadascuna de las ciutats representades en el projecte (Alexandria, Ancona, Beirut, Betlem, Canea, Ciutat de Mallorca, Granada, Istanbul, Las Palmas de Gran Canaria, Londres, Marsella, Nicòsia Nord, Nicòsia Sud i Valeta) segueixen una mateixa filosofia, atès que totes elles miren el patrimoni sota un angle que no es troba a l'ús, una mirada que l'interroga tot posant èmfasi en els seus caires marginals o amagats i les veus silencioses que els omplen.

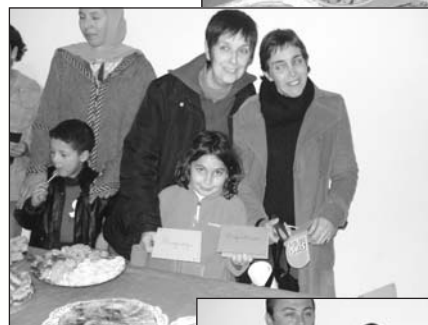
Actes del SUS MALLORCA a PORRERES

Dia 10: LA INTEGRACIÓ DELS ESTRANGERS A MALLORCA

Xerrada i col·loqui a càrrec de **SATXIMI SASAKI**, japonesa resident a Mallorca. Presentació a càrrec de **JOAN MELIÀ**

DEGUSTACIÓ DE PLATS TRADICIONALS ELABORATS PELS DIFERENTS COL·LECTIUS D'ESTRANGERS RESIDENTS A PORRERES

EQUADOR,

ARGENTINA I
URUGUAY

ROMANIA

MARROC
I ESCÒCIA

Dia 11: CALÇOTADA POPULAR

Actuació castellera dels *Al-lots de Llevant* i dels *Castellers de Mallorca*. Actuació musical de *S'Estol Porrerenc*

MARÇ

Dia 10: 15è CICLE DE LLIÇONS

**UNA MIRADA AL PASSAT:
L'EDUCACIÓ DE LES NINES A MALLORCA**

Xerrada a càrrec de MARIA ANTÒNIA ROIG RODRÍGUEZ, Mestra i Pedagoga.

BOLÍVIA

DEGUSTACIÓ

CONCERT
de
MARCEL CRANC

Taller de Restauració i Conservació

El nostre servei:

Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgeneria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala 19 · 07260 · Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
pador_restauracion@yahoo.es

Ca Fondda Cafè

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

Dia 16: SOPAR DE QUARESMA

Dirigit per l'escriptor **ANTONI TUGORES** i la cuinera manacorina **ANTÒNIA VIVES MELIS**

Presentació del llibre d'Antoni Tugores *Memòria de la cuina mallorquina*, a càrrec de **MATEU PUIGRÒS**. Batlle de Sant Llorenç i porrerenc d'adopció.

La cuinera i els seus ajudants varen confeccionar uns suculents plats que pogueren degustar una cinquantena de comensals.

El plat fort fou un aguiat de bacallà, recepta estreta del llibre *Memòria de la cuina mallorquina* basat en la interessant investigació que gràcies a la paciència, passió i una dedicació fora mida de l'autor, s'ha pogut preservar de l'oblit a centenars de receptes de la cuina que practicaven els nostres padrins i padrines.

MENÚ: Entrants i amanida. Aguiat de bacallà.
Postres: codonyat i brossat.

ABRIL

Dia 21: I ARREPLEGADA DE GRUPS EXCURSIONISTES DE MALLORCA. VILAFRANCA

Itinerari cultural pel terme de Porreres, guiat per Maria Barceló i Crespí .

Visita a les Possessions de Son Ramon, Son Gall, Es Pagos i Ses Atalaies

PROPERES ACTIVITATS

26 de MAIG: PALESTINA

Exposició històrica i situació actual del país, presentada per LAURA CAMARGO, cooperant a Gaza i Cisjordània.

Tlf 971 166994

www.algalia.net

Piscina municipal de Porreres

Horari:

07,00 a 22,00 de dilluns a divendres
09,00 a 20,00 dissabtes
09,00 a 13,00 diumenges

Activitats:

AIGUA

Natació per a totes les edats
Matronatació
Aquagym
Natació terapèutica

SALA

Procyling
Pilates
G.A.C.
T.B.C
Step
Step-tono
Fitball
Streching
Latino

**ACTIVITATS
GEPERUDES**

ACTIVITATS GEPERUDES

La vall d'Orient

Penyal d'Honor

Es Freu Torrent de Coanegra

Comuna de Bunyola - Es Freu
(Orient) 28 de gener

Sisena Bornada
3 de març

La davallada

Port de Sóller - Puig de Bàlitx
1 d'abril

El cim

SABEU QUE...

Entre tots pagam la publicitat precampanya d'UM? Mirau sinó el darrer Saig. I aquesta vegada en color!

Els candidats del BLOC, na Joana Mora, i del PP, en Jaume Gil, han estat presidents de la junta de l'Agrupació Cultural? I el d'UM, en Bernat Bauzá, un destacat membre? Perquè llavors diguin que l'Agrupació no és plural ...

I que també tenim un ex del consell de redacció a les llistes del PSOE? I això que sempre deia que era antiespanyol? Ara ja no ho podrà dir? O per ventura feia comèdia? O en fa? Sempre li ha entusiasmat el teatre!

En Jaume Gil va ser president de l'Agrupació Cultural i llavors va dimitir perquè va entrar a les llistes del PP amb en Pep de Son Amat? I no va ser cap innocentada! Deu ser un precedent de na Maria de la Pau Janer a escala porrerenca. A vegades va bé fer memòria.

Els quintos d'enguany han tengut una sortada que hi hagi eleccions? L'Ajuntament els ha muntat una festassa aprofitant la jornada de portes obertes del Casal de Joves. I que ho són de vius aquests d'UM! Esperem que els joves ho siguin més i no se deixin enlluernar!

Una cosa és l'Ajuntament i l'altre un partit? O no ho sabeu? O no se veu? O no ho deixen veure? O no interessa que se vegi la diferència?

Després de més de trenta anys de democràcia, encara tenim per devora cacics i dictadors en potència? Hi ha gent que té por d'anar a llistes electorals d'esquerres per no perdre la feina. Tanta sort que el vot és secret!

I d'altres que van a les de dretes per pressions d'amos i senyors?

I que els d'UM intenten solventar les seves amistats perilloses amb el PP dient que Porreres és Porreres i que Mallorca o el Govern Balear no hi tenen res a veure. I el més trist és que hi ha persones que s'ho beuen i d'altres que acluquen els ulls ves a saber per quins motius. Com si Porreres fos un estat independent! Ala idò, mira si te riu.

Si UM torna a pactar amb el PP, des de Porreres li rentaran la cara? Si comanden, pot tornar a venir en Llach, o n'Antoni Bassas o en Jordi Dauder ... i ja n'hi haurà que trobaran que han complit amb la cultura, mentre el seu partit segueix recolzant les decisions del PP contràries a la llengua, la identitat i el territori a canvi d'un sarronet, com Judes feu amb Jesús. I des de Porreres farem com si res, tant cofois com estam.

La candidata del BLOC ho tindrà difícil després del 27 de maig? Què farà? Què no farà? Potser haurà de fer de rateta que agranava l'escaleta, però alerta que el moix, al final, se la va menjar!

Mirau si ho és de difícil fer llistes que n'hi ha que han d'anar a cercar dins la sala (ala, quin poderio!), dins l'empresa, dins la família, porrerencs que viuen a ciutat i, fins i tot, i ja és massa, fora poble!

Que a les llistes del PSOE per Porreres hi ha un destacat polític d'Artà? Que deu haver trobat al·lota a Porreres?

Maldament haguem dit tot el que hem dit tota la gent que va a les llistes tenen el nostre respecte i consideració? Sabem que no és fàcil banyar-se. Enhorabona a tots i bona feina pel poble ... i per Mallorca!

150 ANIVERSARI DE LES GERMANES FRANCISCANES (1856-2006)

SES MONGES BLAVES DE PORRERES

Catalina Sastre Fuster

La idea de celebrar l'aniversari a Porreres va sortir de l'exemple d'altres pobles que de setembre de 2005 a setembre de 2006 realitzaren celebracions en els pobles que tenen o havien tingut un convent franciscà. D'aquesta manera es podia retre un sentit homenatge a les germanes porrerenques per la desinteressada tasca d'ajuda social, educativa i espiritual envers els més necessitats.

Així el Consell Parroquial en començà a parlar. El rector, Joan Rosselló va parlar amb la Casa Mare i tot i que en un principi van mostrar-se sorpreses- segons sor Magdalena Fiol -, finalment o van agrair i van estar molt contentes, fet que es demostrà ja que en els actes organitzats hi van prendre part activa.

Un dels primers actes fou una conferència de **Pere Fullana**. Fou un èxit tant d'assistència com de contingut i l'esmentat Pere Fullana féu una exposició d'allò que significaren *ses mestres* a Porreres fins arribar el dia que tancaren el convent.

Dia 7 de desembre a l'església parroquial s'inaugurà una exposició fotogràfica. Fou muntada per Bartomeu Mora i Catalina Sastre i les germanes de la Residència varen col·laborar en tot. A més va comptar amb la col·laboració de les antigues alumnes i familiars de les germanes porrerenques. D'aquesta manera es van poder recollir unes vuitanta fotografies més les que aportà Fotos Vidal.

Dia 8 del mateix mes es celebrà una missa per commemorar el 150è aniversari de la fundació del convent de les Filles de la

Misericòrdia de Porreres. Fou una celebració molt senzilla, sentida i emotiva en la què hi prengueren part les monges de diversos convents que actualment estan encara ben actius com els de la plaça Quadrado i del carrer Antillón a Palma, el de Pina, el de Costitx, Calonge, Manacor i altres. També hi assistiren les antigues alumnes i familiars de les porrerenques que formen o han format part de la congregació.

Després de la missa no podia faltar un senzill refresc preparat amb molta il·lusió per les antigues alumnes i voluntaris que hi volgueren col·laborar.

CORRELENGUA 2007

Dissabte dia 28 d'abril la flama del correllengua passà per la nostra vila de Porreres on es va llegir el manifest. Aquest destacava la necessitat de reivindicar la demanda de que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tenguí una presència normal en la vida dels mallorquins.

La flama de la llengua representa la vitalitat de la llengua catalana, i es va passant de mà en mà, de generació en generació i de territori en territori per simbolitzar el compromís de tothom, grans i petits, en la defensa i promoció de la nostra llengua.

ELS MALNOMS PORRERENCS DE LA DARRERA MEITAT SEGLE XVI

Josep Sastre, Marta Nicolau, Francesc Melià

L'estudi dels noms, llinatges i malnoms d'una comunitat ha estat sempre interessant en molts d'aspectes: lingüístics, antroponímics, toponímics, geneològics... Possiblement aquest darrer molt lligat a la curiositat individual de voler saber d'on venim, quins foren els nostres avantpassats i quin és l'origen dels malnoms ens anima a presentar-vos aquest recull de dades.

Es tracta d'un llistat de noms i malnoms porrerencs del segle XVI, concretament de la segona meitat de segle, extrets del primer tom de defuncions de l'arxiu parroquial de Porreres corresponent als anys 1561-1600. Ara bé, com que la intenció és reproduir els malnoms, solament s'hi troben els difunts i difuntes que en els registres en presenten. Hem volgut, per ser més fidels al document, respectar la grafia pròpia.

A simple vista es poden destacar alguns fets en relació al llistat. Per una banda la feminització de llinatges, costum no usat avui en dia, però que va ser molt corrent en aquells moments. Així les dones prenen el llinatge del pare o de l'home però se solia feminitzar. Ens trobam amb difuntes de llinatge Barcelona (de Barceló), Ballestera (de Ballester), Bovera (de Bover), Rossellona (de Rosselló), Sardana (de Sardà o Cerdà) o Vaque-

ra (de Vaquer). Així mateix es feminitzen els malnoms, fet que avui en dia encara és usual.

Sorpren l'abundant nombre de malnoms que actualment no usam. Els *vengut, tudossa, xample, rich, pota ampla, quiel, penteleu, paris, moxonies...* i molts d'altres que adjuntem avui en dia estan en desús. Com si d'una espècie animal es tractés, podem dir que s'extingiren. Però en canvi ens trobem amb la pervivència d'algunes associacions de llinatge i malnom existents encara avui en dia o que fa poc encara s'usaven. Seria el cas de l'associació de Cervera/Servera amb *carles* o *cal-les*, Nicolau amb *calderó*, Mesquida amb *gollo* o *gollona* o Nicolau amb *not*. Ens trobem també amb abundant informació sobre topònims porrerencs que es reflecteixen en els malnoms, i així els noms de sorts de terra i de possessions sobresurten en aquest sentit.

Finalment cal recordar que el malnom servia per diferenciar i/o associar familiars. Podem exemplificar un cas de filiacions diferents a través del llinatge Barceló, un dels més abundants aleshores i que els trobem associats als diferents malnoms *revenida, paris* o *parissa, quiel, orell, nadal, nabot, matoros, hereu, ginarda, francí, de l'Alqueria Blanca, de la Nobra, de Banyeres, colom, bou* i agost.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

Venda de Bolets

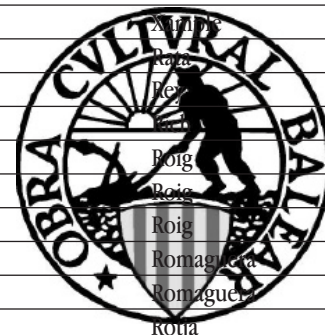
c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porrerres
mòbil 687 559 600

Nom i llinatges	Malnom	Nom i llinatges	Malnom
Rafel Barceló	Agost	Miquel Servera	Budofa
Joan Lliteres	Benet	Guillem Cervera	Busqueret
Jaume Ballester	Bernadí	Antoni Rosselló	Cabreret
Joan Veny	Bet	Jaume Rosselló	Cabreret
Joana Veny	Bet	Joan Cervera	Cal·les
Bernat Barceló	Bou	Francina Nicolau	Calderó
Pera Nicolau	Calderó	Pera Nicolau	Calderó
Pera Nicolau	Calderó	Francina Nicolau	Calderona
Gabriel Sitjar	Camello	Guillem Veny	dit de la Dragonera
Rafel Lladó	Canonge	Joan Nicolau	dit de Son Goday
Guillem Cervera	Carles	Mateu Riera	Dobat
Gabriel Juan	Colera	Miquel Gost	Drago
Joan Barceló	Colom	Andreu Barceló	Francí
Andreu Mesquida	Corcat	Antoni Barceló	Francina
Pera Escarrer	Cugues	Miquel Xamena	Frare
Antonina Servera	Cunier	Antoni Mora	Garamet
Joan Obrador	Curt	Cristòfol Mora	Garamet
Joan Obrador	Curt, des molí de Vent	Andreu, mare de Jaume Fuster	Gardana
Antoni Jaume	Dagueta	Gabriel Fuster	Gardana
Guillem Barceló	De Bañeres	Margalida Mora	Garemata
Rafel Barceló	De Bañeres	Margalida Barceló	Ginarda, mare d'Andreu Ginard
Miquel Barceló	De Banyeres	Miquel Mesquida	Gollo
Joana Barceló	De la Nobra	Catalina Mesquida	Gollona
Pau Barceló	De la Nobra	Joana Mesquida	Gollona
Rafel Barceló	De la Nobra	Joana Mesquida	Gollona
Pau Veny	De la Stepa	Pereta Mesquida	Gollona
Joan Sitjar	De la Torre	Joan Barceló	Hereu
Joan Sitjar	De la Torre	Joana Barceló	Hereva
Miquela Sitjar	De la Torre	Gabriela Mesquida	Honofre
Guillem Cervera	De la Vila	Guillem Mesquida	Honofre
Guillem Rosselló	De les Telayes	Miquel Jaume	Hortalà
Mateu Jaume	De l'hort	Catalina Riera	Jan
Miquel Jaume	De l'hort	Joana Riera	Jan
Matheu Roig	De Son Lluís	Andreu Vaquer	Janoy
Miquel Jaume	Degueta	Antoni Vaquer	Janoy
Miquela Jaume	Degueta	Bartomeu Vaquer	Janoy
Rafel Barceló	de la Alcària Blanca	Joan Servera	Janoy
Damia Vaquer	del Burcarany	Joan Vaquer	Janoy
Damià Vaquer	del Burcarany	Onofre Vaquer	Janoy
Catalina Nicolau	del Carrer Nou	Andreu Mesquida	Llança
Jaume Vaquer	del Carrer Nou	Joan Rosselló	Llarch
Catalina Coll	del Olivar	Antoni Joan Morlà	Llibertí
Bernat Nabot del Puig	del Puig	Gabriel Bover	Magre
Gabriel Mora	del Rafal	París Barceló	Matamoros
Joan Mora	del Rafal	Miquela Ballestera	Matxa
Joan Sitjar	del Rafal	Guillem Mora	Maynoy

INFORMACIÓ LOCAL

Pau Mora	del Rafal	Bartomeu Mora	Maynou
Joana Nicolau	dels Calderers	Pera Mora	Maynou
Joanot Nicolau	dels Calderers	Sebastiana Sardana	Moxonies
Pera Nicolau	dels Calderers	Joana Rossellona	muller de Joan Rosselló, Passaprest
Rafel Nicolau	dels Pagos	Bartomeu Barceló	Nabot
Joan Mesquida	dels Riquers	Rafel Barceló	Nabot
Joana Mesquida	dels Riquers	Miquel Barceló	Nadal
Miquel Mora	dels Salmaters	Catalina Garcias	Nadala
Miquel Mora, fadrí	dels Salmaters	Francina Barcelona	Nadala
Miquela Mora	dels Salmaters	fill de Miquel Mora	Negrí
Rafel Mora	Negrí	Margalida Bovera	Salada
Rafel Nicolau	Not	Margalida Bovera	Salada
Joan Barceló	Orell	Miquela Mas	Salada
Pera Barceló	Orell	Antoni Cervera	Sans
Rafel Barceló	Orell	Antoni Servera	Sans
Jaume Rocelló	Pança	Guillem Cervera	Sans
Joan Barceló	Paris	Joana Cervera	Sans
Antoni Barceló	París	Miquel Sarda	Sardanet
Baltasar Barceló	París	Antoni Cerdà	Serdina
Gaspar Barceló	París	Joana Ginard	Silvestre
Joan Barceló	Paris, doctor en medicina	Vicens Mora	Teixidor de lli
Eleonor Barcelo	Parisa	Antonia Sagrera	Tiula
Andreea Barceló	Parissa	Andreu Vaquer	Toy
Elionor Barceló	Parissa	Llucia Vaquera	Toy
Antoni Mora	Parri	Rafel Vaquer	Toy
Antoni Mora	Parri	Catalina Servera	Tudosa
Joan Bover	Pentaleu	Bartomeu Servera	Tudossa
Joan Bover	Penteleu	Fill de Miquel Cervera	Tudossa
Pereta Bovera	Penteleu	Filla de Miquel Cervera	Tudossa
Pereta muller de Joan Bover	Pentheleu	Francina Alou i Cervera	Tudossa
Miquel Mora	Pota ampla	Francina Alou i Cervera	Tudossa
Fill den Mora	Potampla	Joan Cervera	Tudossa
Gabriel Barceló	Quiel	Miquel Servera	Tudossa
Gabriel Barceló	Quiel	Bartomeu Cervera	Vador
Joan Barceló	Quiel	Miquel Cervera	Vador
Rafel Barceló	Quiel	Joan Llaneres	Vengut
Gabriel Barceló	Quiel, davant del Pou Nou	Joana Bover	Vermella
Gabriel Barcelo	Rado	Joan Barceló	
Antònia Mas	Rata	Pera Mas	
Antònia Barceló	Revenedora	Joan Riera	
Cristofol Mora	Rich	Joan Mora	
Pera Mora	Rich	Bartomeu Sitjar	
Honorable Mateu Sitjar	Roig	Jaume Sitjar	
Joan Sitjar	Roig	Miquela Sitjar	
Jaume Mesquida	Romaguera	Margalida Mesquida	
Miquel Mesquida	Romaguera	Miquel Mesquida	
Antonia Barcelona	Rotja	Antonia Mora	
Francina Mora	Rotja		

PLUVIOMETRIA 2007

Germanes Barceló-Crespí

OCTUBRE 2006

Dia 5	2,5 l/m ²
Dia 11	0,9 l/m ²
Dia 12	3,1 l/m ²
Dia 13	4,6 l/m ²
Dia 14	9,6 l/m ²
Dia 20	0,1 l/m ²

Total 20,8 l/m²

NOVEMBRE 2006

Dia 29	0,6 l/m ²

DESEMBRE 2006

Dia 5	1,8 l/m ²
Dia 6	15,1 l/m ²
Dia 13	7,7 l/m ²
Dia 14	5,0 l/m ²
Dia 15	3,3 l/m ²
Dia 18	12,8 l/m ²
Dia 19	4,3 l/m ²
Dia 20	28,5 l/m ²
Dia 21	20,2 l/m ²
Dia 22	1,9 l/m ²
Dia 23	13,1 l/m ²
Dia 24	34,4 l/m ²

Total 148,1 l/m²

PLUVIOMETRIA 2006

GENER	106,6 l/m ²
FEBRER	62,6 l/m ²
MARÇ	19,6 l/m ²
ABRIL	51,5 l/m ²
MAIG	9,3 l/m ²
JUNY	2,1 l/m ²
JULIOL	29,4 l/m ²
AGOST	16,8 l/m ²
SETEMBRE	80,3 l/m ²
OCTUBRE	20,6 l/m ²
NOVEMBRE	0,6 l/m ²
DESEMBRE	148,1 l/m ²

Total 547,5 l/m²

GENER

Dia 22	1,6 l/m ²
Dia 26	2,0 l/m ²
Dia 29	3,6 l/m ²
Dia 31	1,7 l/m ²

Total 8,9 l/m²

FEBRER

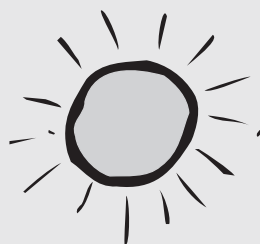
Dia 5	0,9 l/m ²
Dia 8	10,4 l/m ²
Dia 9	16,4 l/m ²
Dia 17	15,5 l/m ²
Dia 18	0,6 l/m ²
Dia 19	0,3 l/m ²
Dia 21	0,4 l/m ²
Dia 25	0,6 l/m ²

Total 45,1 l/m²

MARÇ

Dia 6	0,1 l/m ²
Dia 7	21,1 l/m ²
Dia 8	3,1 l/m ²
Dia 11	0,3 l/m ²
Dia 20	9,1 l/m ²
Dia 21	0,7 l/m ²
Dia 22	0,5 l/m ²
Dia 27	17,5 l/m ²
Dia 28	32,0 l/m ²
Dia 29	1,8 l/m ²

Total 86,2 l/m²

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

EQUIP DE FUTBOL L'ESTRELLA

Aquesta fotografia ens l'ha cedida en Miquel Bover Martí

És una fotografia feta a l'equip L'Estrella devers l'any 1945 a l'antic camp de futbol de n'Hereveta.

Primera fila, agenollats (de dreta a esquerra): Joan Sitjar *Boixa*, Francesc *Cortat*, Rafel Juan *Llana*, Miquel Bover Martí, Antoni *Arbona*.

Segona fila, drets (de dreta a esquerra): Jaume Veny *Estellecò*, Jaume *Cerdà Pinya*, Josep Garí *Bombo*, Bartomeu *Sastre de Son Nebot*, Mateu Veny *Formatge*, Bartomeu *Servera Torres*, Antoni *Mulet Alaró*, Tomeu *Sastre Frígola*, Jaume *Mora Baco*.

Des de la Residència de Porreres ens han fet arribat un curiós retall de diari. Pel que hem pogut esbrinar la notícia es va publicar a un diari de Palma i l'única informació que tenim d'aquest és que la redacció estava en el carrer Danús nº 2 i que era una publicació de l'any III ? (podia ser any III després de l'anomenada victòria de l'exèrcit nacional o que feia tres anys que se publicava aquests diari.) hem pogut contrastar la informació amb la família i sembla que la notícia era de l'any 1942.

El text és el següent: *PREMIO A LA NATALIDAD. El matrimonio formado por el vecino de Porreras don Pedro J. Trobat Andreu i doña Antonia Llabrés Martorell, ha tenido 20 hijos, de los cuales viven 15.*

Casáronse hace venticuatro años y él es obrero agrícola que gana un jornal de 7,20 pesetas. Cobra mensualmente en concepto de Subsidio Familiar la cantidad de 150 pesetas.

La Dirección General de Prvisión le ha concedido un premio provincial de natalidad de 1.000 pesetas.

DOS DE TRES...

Joan Ramon Bosch Cerdà

La nostra terra segons escriu la història és prolífica en quan a renúncies identitries i això malauradament no sembla hagi de canviar al segle XXI, pel contrari, vists els darrers esdeveniments sembla si més no, mantenir-se.

Així podem trobar des d'un President de Govern que renuncia a anomenar la nostra llengua pel seu nom, això amb uns pretesos defensors de la pàtria que li donen el seu suport en aquesta tasca.

Per altra banda veiem personatges del món de la política que canvien de partit com de calçons blancs, algun

desafiant tot tipus de record és capaç de baratar de partit en tres ocasions en només dos anys.

També es pot observar com a aquesta legislatura que acabem el valor de la protecció del territori és inversament proporcional a l'increment del valor del metre quadrat edificable, veient com dia a dia la nostra costa és menys verge, mentre l'habitatge digne és més difícil d'adquirir per la majoria dels habitants, demostrant així que el creixement urbanístic respon a interessos especulatiu i no de crear habitatges per gent que no en disposa.

considerar-s'hi) com a un univers d'un pam, aquell que és mou de la panxeta a la bragueta i d'aquesta a la butxqueta. Una altra definició de polític per a mi és el que defensa el territori, la cultura i treballa per eradicar les injustícies socials i un altre seria el que sols valora mantenir la Cultura, deixant de banda altres eixos importants de la nostra societat; en trobaríem més segur, però a grans trets crec que aquests tres ho definirien de manera general.

Ens en sobren dos de tres, el darrer per a mi és coix, doncs oblida una part important per cohesionar la nostra societat, sense un territori amable i amb injustícies socials, difícilment es pot valorar la cultura, els polítics d'un pam no només són prescindibles, sinó que resulten un entrebanc per millorar la societat i finalment el polític que treballa per un desenvolupament territorial sostenible, un menor desequilibri social i un manteniment de les cultures pròpies, no sols és necessari per a qualsevol comunitat, sinó que esdevé imprescindible per l'avanç present i futur.

I mentre, la nostra terra ha patit una erosió de conseqüències a totes llums negativa.

Un company em definia ja fa anys l'univers de moltes persones (inclosos polítics que imagino han de

floristeria i jardineria
CanMurtó
COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS
C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres
Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

FERRERIA
Pau Juan Casas Julià
"Antic Taller Can Batxà"
TOT TIPUS DE FEINA
I ARTESANIA EN FERRO
C/. Pare Molina, 9 - baixos
07260 PORRERES
Tel. 971 166 645 - Mòb. 636 610 211
e-mail; ferreriapaucasas@wanadoo.es
www.ferreriapaucasas.com

CIBER ELECCIONS

Lo Bils

Estam en temps d'eleccions i per tant en temps de demostrar les intencions de cada un dels grups polítics, és l'hora d'escriure la carta als reis i això és el que han fet cada un dels grups polítics de Porreres. En primer lloc voldria donar l'enhorabona a cada un dels partits polítics pel conjunt de propostes per fer de Porreres el poble dels nostres somnis, o com a mínim el somni dels possibles votants... De totes formes voldria dir que si s'ha de complir tot el desideratium no sé si bastaran els impostos que venim pagant fins ara... De totes formes pareix ésser que els pressupostos no són el tema que té més importància en temps d'eleccions, "ja en trobarem de duros!" deuen dir els dissenyadors dels programes (i si no en trobam... ja ho veurem!).

Ara bé, he de dir que la sorpresa d'aquestes eleccions ha estat trobar-me a alguns dels candidats de Porreres a un conegut portal de vídeos d'Internet. Ha bastat fer una recerca en aquest portal posant "Porreres" i pitjar "cercar".

Són futurs Ciber-batles o ciber-regidors? Jo ja m'imagino fent xat amb el batle o connectat al fòrum de debat

sobre temes d'actualitat de Porreres. Tal vegada hi haurà ciber-debats tan importants com: "La construcció a Porreres" o "Que proposes per solucionar els problemes econòmics dels porrerencs?" I fins i tot altres temes de més importància pels ciutadans com: "El que pot fer el teu ajuntament per ajudar-te a pagar les hipoteques que no paren de pujar..."

De totes formes he de dir que no sé si ho veurem, sobretot en algunes temàtiques, perquè hi ha temes en què la nostra opinió no és d'interès pels ciber-regidor de cap ciber-ajuntament... Creieu que aquests cons-

tructors o empresaris de la construcció que formen part d'algunes de les llistes electorals de Porreres ens demanaran si volem que es continuï urbanitzant més enllà de les rondes? O penseu que interessa fer fòrums amb els ciber-regidors sobre la conveniència de delimitar el creixement urbanístic de la vila? Vos pensau que vos donaran un ciber-llapis per pintar sobre el ciber-plànol de Porreres les zones que com a porrerencs penseu que han de quedar al marge dels processos d'especulació urbanística? Segurament ens trobarem amb un "vaserqueno!", però ja m'ho contareu, Ciber-votants!!!!

PAPERERIA ALMOINA

Llibreria - Fotocòpies - Objectes de regal

C/. Almoina, 10 • Tel. 971 16 80 19

PARTIT POLÍTIC: BLOC PER MALLORCA

CANDIDATA: JOANA MORA CERDÀ

1. **NOM I LLINATGES:** Joana Mora Cerdà.

2. **MALNOM:** can Sebastià Lluent .

3. **EDAT:** 48 .

4. **PROFESSION:** mestra.

5. **EXPERIÈNCIA EN POLÍTICA MUNICIPAL:** quatre anys gestionant l'àrea de medi ambient , Porreres-Ràdio i els actes de proclamació fill il·lustre Climent Grau.

6. **UNA AFECCIÓ:** estar amb els meus amics i amigues.

7. **UN LLIBRE:** dels darrers que he llegit i m'ha agradat més és *La catedral del Mar* d'Idelfonso Falcones.

8. **UNA OBRA D'ART:** aquelles senzilles i simples construccions que ens han deixat els nostres avantpassats: una barraca, un pou, un finestró, una sínia, una paret seca...

9. **UN PERSONATGE:** Rigoberta Menchu. Per ser una dona lluitadora, nascuda a Guatemala, en el si d'una família pagesa de l'ètnia Quiché. Ha lluitat i lluita per conservar la identitat i la cultura del seu poble, per defensar la dignitat dels indígenes, ajudant-los a sortir de la marginació i la pobresa. De pobre pagesa i criada d'exploitadors sense escrúpols ha passat a ambaixadora del seu poble. Premi Nobel de la Pau (1992) i actualment se presenta a les eleccions generals per ser la presidenta del seu país.

10. **UNA PASSEJADA:** un horabaixa de qualsevol estació de l'any pels camins de fora vila del nostre terme a peu o bé en bicicleta.

11. **UNA VERITAT:** que estim Porreres.

12. **UNA MENTIDA:** sempre intent anar amb la veritat pel davant.

13. **UNA ALEGRIA:** quan vaig aprovar les oposicions.

14. **UNA DECEPCIÓ:** a vegades he tengut algun ensurt, però l'aprenentatge que m'ha suposat al cap i a la fi ha estat positiu.

15. **UN SOMNI:** la sinceritat i l'honestedat d'alguns polítics.

16. **UN SECRET:** si el vos dic ja no serà cap secret.

17. **UNA VIRTUT:** no fer parts ni quarts!

18. **UN DEFECTE:** si me compromet m'hi tir de cap!!

19. **UN RACÓ DE MALLORCA:** entre Son Serra de Marina i el Cap Ferrutx.

20. **UN CÀRREC:** Batllessa !!!

21. **UNA REGIDORIA:** la de medi ambient (després d'haver-hi fet feina durant 4 anys ja li he agafat el gust !!) i la de cultura.

I. Si després de les eleccions del mes de maig teniu la possibilitat de formar part de l'equip de govern, quines serien les actuacions immediates que voldríeu dur a terme?

Crear un Centre de Dia.

Posar en funcionament l'Auditori Municipal.

Canviar la ubicació del Centre Sanitari i ampliar els serveis.

Ampliar el Parc Verd.

Crear un patronat d'esport per coordinar tots els espais esportius i activitats.

Crear un Consell Educatiu allà on hi hagi representants de les diferents escoles, escoletes i institut.

Crear un patronat municipal d'EI de 0 a 3 anys.

En quan el transport públic subvencionar-lo, crear una xarxa de connexió de diferents localitats com Lluçmajor, Sant Joan (fins a l'estació del tren que suposaria poder anar a Inca, Alcúdia, Petra, etc.), Campos, Santanyí, Manacor, etc.

Dinamitzar el casal de joves.

Donar assistència als nostres ciutadans a fi de què tothom pugui gaudir dels serveis bàsics.

Actuar per a aconseguir més interrelació entre els porrerencs i el col·lectiu nouvingut.

II. En el cas de que no hagi majoria absoluta, amb qui pactaríeu?

És mal de contestar, ja que el panorama polític que li espera a Porreres no està gens clar. Hi ha molts de supòsits!!

Tal vegada el BLOC tingui la clau a l'hora de decidir qui governarà a partir del 27 de maig. Ja ho veurem!!

III. Quines són les coses que us sembla que el nostre poble se n'ha beneficiat en les dues darreres dècades?

Evidentment la tecnologia ha estat un fet enriquidor per la societat actual que ha suposat un avanç en la comunicació i la industrialització, cosa que el nostre poble no ha quedat al marge, estam més ben comunicats i les indústries s'han modernitzat, se n'han creat de noves, actuals i ha augmentant els llocs de feina.

Les noves generacions han tingut més accés a la cultura i estan molt més preparades per accedir a llocs de feina més qualificats i/o poder crear les seves pròpies empreses. Ha desaparegut l'exageració que hi havia entre el col·lectiu dominant i únic per accedir als treballs d'elit,

Les escoles també han modernitzat les seves instal·lacions, ha augmentat considerablement la plantilla del seu professorat i fins i tot gaudim d'un institut, que tothom es vol adjudicar la seva paternitat. Caldria fer memòria i ser més honests.

El transport públic ha augmentat la seva freqüència horària que ha beneficiat la bona combinació entre el poble

i Ciutat i alguns pobles propers, però continuam aïllats de la resta d'indrets de Mallorca que en aquest aspecte no hem avançat gens.

L'augment de població ha ajudat a poder accedir algun servei més i el fet de conviure a un mateix poble diversos col·lectius culturalment tan diferents ha estat un fet enriquidor cap a la coneixença de nous indrets i noves cultures i és molt positiu el treball que feim entre tots d'establir un bon clima de convivència i de respecte.

IV. Quines han estat les pèrdues?

Enyor els horabaixes d'estiu quan la gent sortia a la fresca al carrer. Sense que cada dos per tres s'hagin d'aixecar perquè passa un vehicle a corre cuita, ja són poques les cases que encara tenen aquest costum i si no canviem la manera de circular i aparcar ben aviat no hi haurà ningú.

La tranquil·litat de poder deixar la porta del carrer empès o la clau en el pany.

El que hi hagi moltes cases buides i a vegades abandonades dins el casc urbà i que aquesta muralla que es construeix voltant el poble canviï la seva fisonomia.

V. Voleu afegir alguna altra cosa més?

Crec que ja m'he estès massa i per l'espai que em pertoca a aquesta revista ja no me puc posar res més. Just us diré que sempre que volgueu no dubteu en fer-me totes les suggerències que tingueu en quan a la gestió municipal i si està en les mans faré el possible perquè tots i totes ens puguem sentir millor vivint a Porreres.

PARTIT POLÍTIC: PP

CANDIDAT: JAUME GIL CUENCA

1. **NOM I LLINATGES:** Jaume Gil Cuenca.
2. **MALNOM:** Can Gil.
3. **EDAT:** 44.
4. **PROFESSION:** Matemàtic.
5. **EXPERIÈNCIA EN POLÍTICA MUNICIPAL:** 4 anys de tinent batle en l'equip de Josep Roig i 4 anys de regidor i portaveu de l'oposició amb Biel Barceló, *Corró*.
6. **UNA AFECCIÓ:** viatjar.
7. **UN LLIBRE:** *La conjura de los necios*.
8. **UNA OBRA D'ART:** *El beso* de Klimt.
9. **UN PERSONATGE:** *Papá Pitufo*.
10. **UNA PASSEJADA:** qualsevol camí vorera de mar.
11. **UNA VERITAT:** seré el batle de Porreres.
12. **UNA MENTIDA:** seré el batle de Porreres.
13. **UNA ALEGRIA:** el naixement de les meves filles.
14. **UNA DECEPCIÓ:** la tristor dels hospitals en la malaltia.
15. **UN SOMNI:** la cura del càncer.
16. **UN SECRET:** deixaria de ser-ho.
17. **UNA VIRTUT:** la capacitat de gestió.
18. **UN DEFECTE:** les hores que lleu a la meva família.
19. **UN RACÓ DE MALLORCA:** Monti-sion.
20. **UN CÀRREC:** Batle de Porreres.
21. **UNA REGIDORIA:** Urbanisme.

I. Si després de les eleccions del mes de maig teniu la possibilitat de formar part de l'equip de govern, quines serien les actuacions immediates que voldríeu dur a terme?

Auditar els comptes municipals, organitzar les festes de Sant Roc i preparar les mesures relacionades amb l'educació per l'inici de curs.

II. En el cas de que no hagi majoria absoluta, amb qui pactaríeu?

En qualsevol força política en qui es pugui pactar un programa d'actuacions d'acord en les nostres propostes electorals.

III. Quines són les coses que us sembla que el nostre poble se n'ha beneficiat en les dues darreres dècades?

Sens dubte les infraestructures.

IV. Quines han estat les pèrdues?

Els perjudicis que ens ha portat la manca de mesura: circulació, excés de construcció, recollida de fems, ...

V. Voleu afegir alguna altra cosa més?

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i divendres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

BAR - RESTAURANT

N'Hereveta

**MENJAR A LA CARTA - BUFFETS - FESTES
CELEBRACIONS - MENJAR PER EMPORTAR-SE'N**

HORARI:

Dilluns i divendres de 18 a 24 h
Dissabte i diumenge de 13 a 24 h
Obrim amb reserva prèvia qualsevol dia

**Camí de Marina, s/n - 07260 Porreres
Tels. 971 168 464 - Mòbil: 620 252 261**

BM

ESPORT - SABATES

Ballester Melià

C/ L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

PARTIT POLÍTIC: PSIB-PSOE

CANDIDAT: JAUME SORELL NICOLAU

1. **NOM I LLINATGES:** Jaume Sorell Nicolau.
2. **MALNOM:** Tibeu.
3. **EDAT:** 39.
4. **PROFESSIÓ:** auxiliar de farmàcia.
5. **EXPERIÈNCIA EN POLÍTICA MUNICIPAL:**
Candidat a la Batlia 2003.
6. **UNA AFECCIÓ:** llegir.
7. **UN LLIBRE:** *El preu d'un somni*. Davit Bornstein.
Llibre que parla del Grameen Bank i els microcrèdits.
8. **UNA OBRA D'ART:** *Nenúfars*. C. Monet.
9. **UN PERSONATGE:** Gandhi.
10. **UNA PASSEJADA:** per foravila.
11. **UNA VERITAT:** el món pot esser millor.
12. **UNA MENTIDA:** la guerra per aconseguir la pau.
13. **UNA ALEGRIA:** els meus nebots.
14. **UNA DECEPCIÓ:** el que fan alguns polítics.
15. **UN SOMNI:** la pau.
16. **UN SECRET:** és secret.
17. **UNA VIRTUT:** noblesa.
18. **UN DEFECTE:** som massa caparrut.
19. **UN RACÓ DE MALLORCA:** Porreres.
20. **UN CÀRREC:**
21. **UNA REGIDORIA:**

I. Si després de les eleccions del mes de maig teniu la possibilitat de formar part de l'equip de govern, quines serien les actuacions immediates que voldríeu dur a terme?

Millorar la Sanitat i els Serveis Socials. Destinar una part dels recursos a la gent i no només a la construcció, és fàcil de dir que no hi ha doblers per ajuda amb els llibres de text si es gasten tots amb edificis i carrers.

II. En el cas de que no hagi majoria absoluta, amb qui pactaríeu

III. Quines són les coses que us sembla que el nostre poble se n'ha beneficiat en les dues darreres dècades.

Sobretot L'Institut.

IV. Quines han estat les pèrdues?

Nomes ha interessat construir, han deixat de pensar amb les persones.

V. Voleu afegir alguna altra cosa més?

La poca preocupació d'un Ajuntament governat amb una majoria tan gran, ha fet que hagin passat algunes contradiccions, com per exemple: obrir carrers i permetre la construcció i després haver d'aprovar una moratòria per aturar el que ells han provocat. Un Ajuntament ha de ser més seriós.

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.
 Havans gravats per a festes.
 Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.
 Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12. • Porreres.
 Tels. 971 64 70 24 - 971 64 78 70

PARTIT POLÍTIC: UNIÓ MALLORQUINA

CANDIDAT: BERNAT BAUÇÀ GARAU

1. **NOM I LLINATGES:** Bernat Bauçà Garau.

2. **MALNOM:** Xiscos.

3. **EDAT:** 44.

4. **PROFESSIÓ:** comptable.

5. **EXPERIÈNCIA EN POLÍTICA MUNICIPAL:** regidor 1987-1991; regidor de 1999-2003: àrees de festes, agricultura i promoció econòmica: comerç i indústria; del 2003 al 2007 tinent de Batle de cultura, educació i participació ciutadana.

6. **UNA AFECCIÓ:** teatre i qualsevol esport, especialment el bàsquet.

7. **UN LLIBRE:** *Estimada Marta* de Miquel Martí i Pol.

8. **UNA OBRA D'ART:** qualsevol quadre de Joan Riera Ferrari.

9. **UN PERSONATGE:** l'amo Llorenç Ramis el qual ha treballant més de 75 anys dins una entitat com és la Filharmònica Porrerenca.

10. **UNA PASSEJADA:** per la platja des Carbó.

11. **UNA VERITAT:** la il·lusió que sempre he tingut i tenc per treballar per millorar Porreres.

12. **UNA MENTIDA:** la guerra d'Irak.

13. **UNA ALEGRIA:** el canvi que ha experimentat el nostre poble, gràcies al treball del nostre grup.

14. **UNA DECEPCIÓ:** veure com a Àfrica la gent es mor de fam i aquí tenim tanta abundància.

15. **UN SOMNI:** que els valors personals passin a ser més importants que els econòmics.

16. **UN SECRET:** no en tenc.

17. **UNA VIRTUT:** la sinceritat.

18. **UN DEFECTE:** la sinceritat.

19. **UN RACÓ DE MALLORCA:** Monti-sion.

20. **UN CÀRREC:** qualsevol que impliqui fer feina per Porreres.

21. **UNA REGIDORIA:** Vaig passar molt de gust de ser regidor de festes, però s'ha superat aquests 4 anys de cultura.

Unió Mallorquina

I. Si després de les eleccions del mes de maig teniu la possibilitat de formar part de l'equip de govern, quines serien les actuacions immediates que voldríeu dur a terme?

Seguir amb la tasca duta a terme per Unió Mallorca a Porreres, d'estar prop dels ciutadans, d'escoltar a tothom, de que el dia a dia sigui el més important.

En quant a projectes, començar a fer passes per fer un Centre de dia, acabar l'Auditori per dur una programació que sigui l'enveja de tothom, començar les obres del polígon industrial, acabar les rondes i sobretot liderar un projecte d'un gran equip de gent que ha volgut venir a la nostra candidatura i que tenim molt clar que Porreres té un gran futur.

II. En el cas de que no hagi majoria absoluta, amb qui pactaríeu?

És una qüestió que no ens hem plantejat, s'hauria d'analitzar el resultat de les eleccions per veure que vol el poble, analitzar programes i veure com podem fer el millor equip perquè Porreres segueixi avançant com ha fet aquests darrers 8 anys.

III. Quines són les coses que us sembla que el nostre poble se n'ha beneficiat en les dues darreres dècades?

Les bones relacions que s'han mantingut amb el Govern i el Consell de Mallorca (qualsevol hagin estat el colors dels partits) que gràcies a elles s'han pogut fer un caramull d'inversions que mai ens hauríem pogut imaginar, l'Institut, les rondes, la piscina coberta, pavelló Joan Llaneres, la compra

i la reforma de l'Auditori, la millora del clavegueram, entre moltes altres en són un gran exemple.

IV. Quines han estat les pèrdues?

Ara fa 10 anys vàrem perdre el PAC i la Guàrdia Civil, sobretot la primera hem de seguir treballant per aconseguir-la.

V. Voleu afegir alguna altra cosa més?

Creiem que tenim el millor equip de gent perquè Porreres segueixi avançant, un equip amb gent que estima el poble i que fa molts d'anys que sabem quines són les necessitats, gràcies el treball a la Sala i a les entitats, i sens dubte tenim un gran projecte de futur per Porreres.

PLANS DE PENSIONS

ARA

AVANTATGES IMMEDIATS

Estalviau impostos pensant en el futur

 BANCA MARCH

CATALINA MAS I LLANERAS O SOBREVIVRE EN SILENCI

Margalida Barceló des Misser¹

Margalida Mas, 1952.

Margalida Oliver i els seus gemans (5, 4 i 1 anys).

Margalida Oliver, sa fira 1935.

Porreres, estiu de 1936. Na Margalida Mas estava casada amb en Gaspar Oliver de Son Oms i tenien tres fills, la major, na Margalida que tenia 15 anys, na Maria que en tenia 13 i en Toni que en tenia 12. Conraven la seva terra i tenien la sort de tenir un hort amb aigua a bastament prop de la vila, l'Hort de ses Ànimes. Tenien una bona guarda de vaques al corral de ca seva de la vila, darrere l'església. No es podien queixar. Eren joves, tenien fills, tenien salut, casa i feina. En Gaspar estava afiliat a Esquerra Republicana Balear i a na Margalida això no li agradava massa: *No faig mal a ningú!* li solia dir en Gaspar. En Gaspar, com a republicà, bevia de la ideologia progressista de l'època i creia profundament en l'educació: *tenia la gran il·lusió que nosaltres anàssim a esco-*

la i sempre deia a ma mare que si mos havia de renyar que ho fes, però que mai no mos havia de pegar ens diu la seva filla, na Margalida Oliver. També recorda que solia dir: de petit me feien por els missatges perquè me pegaven, jo no vull que peguis a aquests nins.

Porreres feia olor d'albercoc i de sofre. Era temps de sequer. Feia calor i es respiraven aires de por. Mallorca havia caigut en mans de la rebel·lió del General Franco. Des del 19 de juliol en Gaspar i altres membres del seu partit havien d'anar cada vespre a la Sala i llavors els deixaven tornar a dormir a ca seva. Fins que dia 16 d'agost l'exèrcit de la República desembarcà a Portocristo i els falangistes començaren a posar-se nerviosos.

Na Margalida Oliver se'n recorda molt bé de quan vengueren els que se'n dugueren son pare, se'n recorda de la conversa que tengueren ells dos i fins i tot que li va fer el sopar. En Gaspar estava preocupat, la seva dona no hi era i donava instruccions a la seva filla gran: *demà tornareu!*, li va dir ella. Na Margalida filla se'n recorda molt bé, ella anava a fer feina a can Molí d'Aigo, perquè era sa plena des sequer. No ho ha oblidat mai: el sendemà els varen tornar la panera buida del berenar de son pare. Des d'aquell dia no el varen veure pus mai més, ni viu ni mort. Era dia 17 d'agost. Encara ara no sap ni on és la tomba de son pare.

La recerca i el desconhort

Na Margalida Mas només sabia que els falangistes se n'havien duit en Gaspar

¹ Els fets relatats provenen d'una entrevista realitzada a na Margalida Oliver Mas i el seu fill Miquel Melià Oliver, l'hivern del 2005.

i altres 14 porrerencs en un camió de fer feina cap a Manacor. En veure que no tornava, que no tornava ningú, va enviar la filla gran al cementeri de Palma. L'al·lota hi anà amb una altra dona porrerenca a qui també faltava el seu home. Remenaren roba dels presos morts, però les seves robes no hi eren. Tornaren a la vila mans buides i amb una lleu esperança que encara fossen vius.

Més endavant saberem que dins del camió, en Jordi Llaneras, company de partit d'en Gaspar, li havia dit: *Gaspar, ja no tornarem*. I així va ser, però en aquells moments de desconcert i de desconhort cercaren indicis, miraren d'esbrinar si els rumors que eren a zona roja eren certs. En parlaven amb altres familiars de desapareguts. I els senyals eren alarmants:

-Margalida, has anat a comprar forro a ca na Fustereta?

-Ma mare! Han trobat es Marions, jo els he vist, dins un camió!

Els Marions eren el batlle Climent Garau i el seu germà Joan, que havien estat amagats des del mes de juliol. Era el mes de setembre. Els humiliaren públicament i se'ls endugueren. Tampoc no tornaren mai més.

El cercaren durant molts d'anys. I no ho acceptaren del tot fins que el fill hagué de fer el servei militar i urgien papers. Era a finals dels anys 40 i llavors na Margalida Mas fou reconeguda com a viuda, viuda de guerra: el seu home havia mort a la batalla de Manacor a mans dels rojos, deia, diu, la paperassa oficial ... i tot gràcies a un veïnat que va testimoniar que l'havia vist mort allà, per afavorir la família. S'ho va haver de beure, com si fos el pitjor oli de ricí, però els seus fills bé

es mereixien ser fills de viuda i legalment orfes de pare, perquè n'eren. Mirar i callar. Això era el que havia de fer, en Gaspar mai tornaria. Efectivament era viuda i no podia desfer la tomba del seu estimat ni dur-li flors noves per Tots Sants.

Dignitat baldada

Ja era temps d'ametlles. Na Margalida tenia un tros al camí de Marina i passaven amb el carro i la somera per darrere l'església de La Creu, devora el cementeri. Cada dia s'esglaiava i el cor li tornava petit: la sang feia rierols i la terra s'enllotava, encara que fos estiu de ple. I no un dia, ni dos, ni tres. Hi havia afusellaments cada nit. *En Gaspar! On deu ser en Gaspar? Què se n'ha fet d'ell?* Però callava, no deia res, per no atemorir encara més els seus fills. I el sendemà tornava a passar per allà un altre pic. I el cor s'anava fent petit, més i més petit, com un secall.

Na Margalida Mas aixeca ametlles amb els fills, passa un camió amb dones falangistes i en veure'ls els fan l'envit: *Arriba Espanya!* I els canten el Cara al Sol. I ella ha d'alçar el braç i callar. Mirar i callar. I sobreviure.

Ma mare va ser intel·ligent i valenta: va saber callar perquè feia falta callar. Però no sempre ho va fer: la seva filla recorda com se va enfadar un dia que una veïnada falangista els va saludar dient *Arriba Espanya!* i ella, la filla, no li va contestar, per la qual cosa la falangista li va pegar una galtada. La mare la va defensar i se va anar a queixar a casa del farmacèutic, on servia aquella dona. Mare i filla, vídua i òrfena, varen haver de suportar, ben temeroses, una reunió de dones falangistes, de senyores, perquè totes eren

de casa bona, on de qualque manera disculpaven la veïnada de poc seny i els donaren el vist-i-plau perquè anaven a missa. Elles sortiren alleugerides, almenys no havien hagut de beure oli de ricí!

Aquelles senyores de casa bona no s'estaven de res i, vestides d'uniforme de falangista, anaven a missa i alçaven els fusells quan es consagrava l'hòstia. Feien festa cada vegada que una ciutat queia en mans de l'exèrcit rebel, sense ni tenir en compte que hi podia haver morts seus, tal era l'eufòria i el fanatisme d'alguna gent en aquells anys de sang i traïcions entre veïnats i familiars. Quan això s'esdevenia, na Margalida i els seus fills havien de suportar que una falangista es posàs davant ca seva i fes el senyal de la creu; altres hi anaven amb graneres i feien com si agranessin tota la brutor: els rojos i les seves famílies; un altre personatge inquietant els va obligar subtilment a tenir sempre les persianes tancades, com a una metàfora humiliant: sense llum, havien de viure sense llum, a les fosques, considerats escòria. La gent els feia mal i ella callava i anava a missa, sempre anava a missa, perquè no poguessin retreure-li res, i els seus fills també, perquè havia de sobreviure i ho havia de fer a Porreres, entre els assassins d'en Gaspar i els seus còmplices.

En Gaspar era amic d'en Climent Serra, *Serol*, i aquest li havia demanat que fes un crèdit amb ell per poder començar a construir les escoles, ja que n'era el mestre d'obres. En Climent també hi era al camió que s'endugué en Gaspar. Na Margalida Mas i la viuda d'en Serol pagaren un duro cada mes al Banco del Crédito Balear, Es Crèdit, durant anys per poder cancel·lar el deute. Oficialment els dos

Margalida Oliver.

homes havien desaparegut sense pagar!

Na Margalida Mas i na Margalida Sero-la surten d'*Es Crèdit*; han anat a pagar el deute; ja fa temps que es beuen la humiliació. En sortir se topen de front amb un feixista tacat de sang acompanyat del batle; algú s'havia d'enretirar per deixar pas. Na Margalida té una rampellada i aguanta la mirada sense moure's. Els dos homes s'han d'enretirar a contracor. Na Margalida quan ja és ben velleta encara se'n recorda de les paraules que va dir el feixista i ho conta al seu nét:

-Encara els donaria metralleta a tots! A això no m'ho tornarien a fer pus mai més a jo!

Els fills creixen marcats per la desaparició de son pare, marginats dins d'un entorn massa petit com perquè puguin trobar el seu recer al marge dels feixistes i de la por que aquests inspiren i exerceixen sobre la resta de gent. Na Margalida ha de veure com la seva filla de 15 anys no pot sortir a passejar perquè no pot tenir amigues,

perquè és filla d'un roig.

El temps passa, en silenci na Margalida no oblida

Na Margalida Mas va seguir fent feina a foravila. No varen passar fam perquè la terra donava, però no hi havia llepolies. L'Hort de ses Ànimes donava per menjar.

La seva filla gran té un pretendent, 11 anys més vell que l'al·lota. Fill d'una

família mallorquina que torna de Bones Aires després de 10 anys d'emigració. Quan arriba no té feina i a més té l'edat de fer el Servei militar. El fan anar a guardar presos a Son Catlar, on hi ha un camp de presoners republicans. Duu la camisa blava:

- Amb sa camia blava aquest no entra dins ca nostra!

No va ser fàcil, no només per la camisa blava, que tengué ben clar que no se la posaria en aquella casa, perquè de fet ell no n'era gens de falangista, sinó perquè els seus coneguts li deien:

- I ara la vols? I que saps qui és, d'on és?

- I què! Jo trob que m'agrada.

Na Margalida Mas acompanya la seva filla gran a la rectoria. Ja té 21 anys i es vol casar; en parlen amb el rector:

- I l'amo on és?

- Vos que ho sabeu on és? Li etzibà ella ben rabenta, en una altra de les

poques rampellades que li recorden els seus.

- I ara! Que me donareu sa culpa a jo?

- Sa culpa no sé qui la té, però jo no tenc s'homo!

Passen els anys i l'eufòria dels vencedors va afluixant i afluixa també la pressió social sobre els vençuts. La família d'en Gaspar sempre els va ajudar i la de na Margalida primer se'n va allunyar perquè hi havia molta por, però després també els acolliren i recolzaren. Amb tot, hagueren de passar per moments de soledat i moments ben agres.

Torna a ser temps d'albercocs. Exactament dia 18 de juliol. Na Margalida n'arreplega amb el seu nét Miquel, que és un jovenet en edat d'encalçar al·lotetes:

- Padrina, avui aniré a ballar! Hi ha festa a plaça i hi seran totes ses nines guapes des poble.

- Si sabies per què fan aquesta festa no hi aniries no a ballar, Miquelet.

- Ves si hi aniré! Amb sa ballera que jo tenc! – i na Margalida tornava a callar.

Na Margalida Mas va morir als 85 anys. Va pujar els seus fills tota sola i els va procurar un ofici: el jove es va fer xofer i les al·lotes varen aprendre de cosir roba d'home. Sempre va xerrar del que havia passat amb els seus fills, que ja eren grandets i se n'havien temut de tot. Mai va oblidar i va callar molt. Va callar per sobreviure, va callar per no alimentar odi en els seus nets que jugaven amb els fills dels altres. Fins que no foren grans no els en parlà, ni ella, la padrina, ni els seus pares.

RELÍQUIES DE SANTA CLÀUDIA A PORRERES

Maria Barceló i Crespi

La devoció a les relíquies ve d'enrere i s'emmarca en l'anomenada religiositat popular. Són molts els indrets que guarden relíquies de sants i santes com és ara ossos, restes del seu vestit, dels seus instruments de martiri, etc.

A Porreres en tenim de santa Clàudia tot i que per a molta gent són autènticament desconegudes. Aquesta santa va viure en els primers temps del cristianisme i morí màrtir als trenta cinc anys per la intransigència de l'emperador romà Julià l'Apòstata (segle IV). L'any 1771 en foren trobades les despulles a la Ciutat Eterna.

Qui va dur les relíquies des de Roma?

És molt probable que arribassin a Mallorca de la mà d'Antoni Despuig Dameto, el conegut cardenal Despuig, al retorn d'una de les seves estades a Roma (morí a Lucca, Itàlia). A tall d'exemple, va portar les restes de sant Victorià que li foren entregades el 1791 pel Papa Pius VI, extretes de les catacumbes de Roma i autenticades. No és d'estranyar, donat els lligams de la família dels comtes de Montenegro (els Despuig) amb Ullaró on tenien importants propietats, que l'urna de les restes fos depositada en aquest llogaret prop de Campanet on romangué durant anys al vell oratori, més tard a la capella de son Garreta i el 1823 fos traslladada a l'església parroquial on avui reposen a la capella del Santíssim Sacrament. Sant Victorià esdevingué titular de les festes populars de Campanet (segon diumenge de juliol).¹

Qui va decidir que les relíquies de santa Clàudia anassin a Porreres? De moment, no ho sabem.

Això no obstant, a l'Arxiu Diocesà de Mallorca² es conserva un document manuscrit del jutjat eclesiàstic ordinari de la diòcesi de Mallorca datat a Palma el 21 de juliol de 1873 remès pel provisor general al bisbe. Dit document diu així:

Vistos los autos precedentes instruidos en nuestro Tribunal eclesiástico con Audiencia Fiscal en virtud de nuestro Decreto de 17 de Mayo ultimo que los encabeza concedemos nuestro permiso y licencia para que las reliquias de la gloriosa martir de Jesucristo Santa Claudia que han sido solemnemente reconocidas y declaradas autenticas y colocadas en el seno de una figura convenientemente vestida, puedan ser expuestas a la publica veneracion de los fieles en la yglesia parroquial de la villa de Porreras en esta Diocesi. Comuniquese este nuestro Decreto por nuestra Secretaria (...) al Reverendo Ecónomo de dicha yglesia para su inteligencia y gobierno y archiven estos autos en nuestro Tribunal Eclesiastico para perpetua memoria.

En un primer moment aquestes relíquies foren venerades en una mena de cripta que hi ha sota el Betlem de l'església parroquial de Porreres. Més tard foren col·locades a la capella de la Pietat, en el Roser. Aquesta capella disposa d'un retaule (segle XIX) presidit per la Dolorosa amb Crist. A la predella hi ha quatre petites pintures: santa Rita, sant Ildefons, un sant dominicà i santa Àgueda. A la part superior del retaule se situa una pintura que sembla ser sant Pau ermità. En una urna de vidre, baix d'aquest altar, es pot observar una estàtua jacent, coberta amb riques vestidures dins la qual es troben les relíquies de santa Clàudia arribades a Porreres l'any 1873. A les parets laterals de la capella hi ha plafons de rajoles que mostren escenes de la vida de la santa: a la presó, davant el tribunal, la decapitació i la trobada de les seves restes.³

És interessant saber que en el número 163 del full parroquial Semilla corresponent al 31 d'agost de 1967 es publicaren els *Goigs a la gloriosa Santa Clàudia, Verge i Màrtir, les venerables despulles de la qual té l'honor de posseir la Vila de Porreres*.⁴

1 Gran Enciclopèdia de Mallorca, Vol. XVII, Palma, 1991, 356.

2 ADM, III/145/268.

3 Gaspar MUNAR OLIVER: Història de Porreres, Vol. II, Palma, 1979, 60.

Maria BARCELÓ CRESPI: L'església parroquial de Porreres (Notes històrico-artístiques), Palma, 1989, 32-33.

4 S'indica que aquests goig varen ser extrets d'un manuscrit de l'arxiu parroquial.

LA MEMÒRIA DELS “INFINITAMENT OBLIDATS”

Francisca Garcias Ripoll - Bartomeu Garí Salleras

El 14 d'abril de 1931, fa setanta-sis anys, de manera pacífica i festiva, els espanyols decidiren que era el moment de començar a guanyar el seu futur, decidiren que havia arribat el moment de ser lliures, de ser persones. Segurament, podem afirmar que ens donaren una gran i valuosa lliçó: que les idees i els valors poden canviar una societat. Ells ho feren.

La Segona República va significar un enorme dipòsit d'esperances i d'il·lusions. Durant els pocs anys en què varen poder exercir el govern d'una manera tranquil·la, desenvoluparen una tasca enorme, ingent que va servir per mostrar al món sencer que havíem romput de manera pacífica (sens dubte, un exemple més: de manera pacífica) amb un passat caciquil, antic i antiquat, que condemnava la majoria de la població a la ignorància, a la caritat i a l'esclavitud.

Tots aquests propòsits, totes les il·lusions i les esperances del poble haurien pogut canviar la vida de generacions futures, també la nostra, si no hagués estat perquè els de sempre, els

poderosos que tot ho supediten al seu interès egoista, les faccions més reaccionàries de la societat, la dreta intolerant i ultramuntana, la jerarquia més carca de l'església catòlica, decidiren que ningú tenia dret a un futur lliure i igual. Llavors exerciren la demostració més bruta i brutal que l'home ha conegut: les idees es dominen amb la

força, amb la por i amb una repressió perfectament planificada.

L'oratori de la Santa Creu de Porreres albergà el passat dia 14 d'abril de 2007 un dels nombrosos actes commemoratius que es celebraren a distints indrets de Mallorca durant el mes d'abril per recordar els anys de la Segona República. Com ja es tradicio-

BAR

Ca'n guillem

Tel. 971 64 74 95
PORRERES

jaume
sastre
soler

materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
 ciments saques aïllants canonades
 lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
 (SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
 07260 - PORRERES
 TEL. I FAX: 971 647102

nal, l'agrupació dels PSM de Porreres organitza any rere any, i ja son quatre l'homenatge i reconeixement de tots els homes del poble que van ser víctimes de la repressió feixista de la Guerra Civil espanyola, per la seva defensa dels principis i valors democràtics. Alhora l'acte va servir també per recordar a les persones de fora poble que moriren darrera la Creu.

La pluja va fer que enguany els parlaments es fessin dins l'oratori. Va obrir l'acte Marta Escoda en representació del PSM de Porreres. Com a convidat va intervenir l'historiador i periodista manacorí Antoni Tugores

Manresa que parlà de recordar els "assassinats d'homes honests i exemplars", també remarca amb contundència que a Mallorca sols hi ha haver repressaliats d'una banda, els republicans d'esquerra.

Un nombrós grup de gent assistí a aquest recordatori, entre els quals hi havia gent de fora poble, alguns d'elles

familiars directes dels qui moriren darrera la Creu. També cal destacar la presència dels components del PSM local, però també el batle de Porreres, Joan Sastre i el candidat del PSOE de Montuiri Guillem Mas.

No faltaren les lectures de poemes, el relat d'algunes persones grans que contaren les seves vivències colpidores dels fets ocorreguts durant

la guerra i la lectura de les quasi cent quaranta víctimes relacionades directa o indirectament amb Porreres.

Al final, els familiars de les víctimes dipositaren unes flors a l'indret on van ser afusellats els defensors de la democràcia, mentre els xiriemiers de Porreres entonaven l'himne del Riego. L'acte resultà realment càlid i emotiu.

Pensam realment que l'acte va aconseguir recordar a tots aquells i aquelles que ens mostraren el camí fa setanta-sis anys: les idees, els valors, la intel·ligència, i va servir per recuperar l'honor, la dignitat i la il·lusió de totes aquelles persones que varen aconseguir, no ho dubteu, transformar definitivament el nostre país i donar-nos un futur millor a tots nosaltres.

Autos Veny

Tel: 971 58 15 77
Fax: 971 58 16 15

E-mail: gerencia@autosveny.seat.es

12 100 5848 - 9426 TMS

**Concesionario
Autos Veny, S.A.**
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

Barbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de n'AMENQUAL, 10 - TELÈFON I FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

Nou
Hospital
Comarcal
d'Inca

Nou Hospital
de Formentera

Nou Hospital
de Menorca

**Tres hospitals
nounats que duen
molta salut
a les Illes Balears.**

Acaben de néixer. La sanitat de les Illes Balears creix amb tres nous hospitals: a Menorca, a Formentera i a la comarca d'Inca. Crida'ns al 012 i t'informarem sobre tot el que vulguis saber de la nova sanitat.

Tecnològicament avançada, amb els millors professionals i respectuosa amb el medi ambient.
3 nous hospitals que ens duen molta salut.

**Govern
de les Illes Balears**

www.caib.es

012 ☎

UNA ESTIRADA A LES TRADICIONS

CP Escola Nova

D'ençà uns anys a l'Escola Nova el darrer curs d'infantil feim entre tots el Llibre Viatger i trobam que és una experiència molt positiva.

Pensant com podríem fer aquesta activitat als 4 anys proposàrem fer entre tots un Llibre de les Tradicions i així ho exposàrem als pares. Uns i altres s'animaren i varen fer unes matances. Gràcies a la disponibilitat dels pares i mares preparàrem una festa de pinyol vermell amb biberbo i tot, tal com es feia abans.

Tots tinguérem un present, i encara va quedar molt de "genero". I què férem ?:

Idò torrada als foguerons de Sant Antoni, coca de raïssos, bullit d'ossos els Darrers dies...i no acaba aquí la història ja que alguns pares recordaren que abans a Porreres es feia la Jaia Serrada i el Jai Carnal,... Au...ja tenim una altre festa !!! I la veritat és que fou tot un èxit. Acabàrem amb un sopar comunitari de plats de corema, i va ser mel !!!

Quina sort que tenim de tenir uns pares i mares tan participatius. Seguiu així.

LES TRADICIONS I L'ESCOLA

Col·legi Verge de Monti-sion

**Dia desset Sant Antoni
dia vint Sant Sebastià,
qui bones obres farà
no tindrà por del dimoni.**

Just acabades les vacances de Nadal arriba Sant Antoni, i encara que el dia 17 de gener no sigui festa laboral a Porreres, la majoria dels actes es traslladen al cap de setmana següent.

El nostre Centre preocupat des de sempre per donar a conèixer als nostres alumnes les tradicions populars del nostre poble i ensenyar-los a estimar-les, prepara amb col·laboració amb l'AMPA activitats que es realitzen a nivell d'aula i de carrer. Així recordam cançons de sempre relacionades amb el Sant i en cream de noves com aquesta que va fer na Irene, una alumna de 5è,

**Sant Antoni és vengut
Abrigat amb un llençol,
Mos ha duit unes sabates
Per jugar a futbol.**

feim dibuixos, decoram les aules i l'entrada del col·legi, retallam màscares... No hi falta una bona torrada al pati parro-

quial i un petit fogueró, on cada any els alumnes de 6è hi col·loquen el/la mestre/a que ells han elegit per cremar; quatre petards cridaners i inofensius animen més la festa.

**Sant Antoni i el dimoni
Han fet un fogueró
Per torrar-hi sobrassades
I qualche botifarró.**

El Sant i els dimonis vestits de negre i vermell, amb forques a la mà, conviuen junts en el pati sabent, això sí, que la bondat i l'espavilament del Sant vencen sempre l'astúcia del dimoni. I per acabar la jornada, jocs populars preparats pels alumnes de sisè.

**Sant Antoni i el dimoni
Jugaven a trenta-u
El dimoni va fer trenta
Sant Antoni trenta-u.**

La nit del dissabte, la llum d'un bon grupat de foguerons il·lumina molts indrets

del nostre poble i, entre ells, el de la nostra AMPA, a la placeta de davant Can Miquel. Llom, ventresca, botifarrons, sobrassada, pa i begudes, a més dels dolços que han portat les mateixes famílies i que tots junts compartim. Al voltant del foc es canten gloses, moltes d'elles ben picants. La ximbomba segueix sonant. Una nit agradable i festiva ens acompanya fins ben tard. Els més petits disfruten jugant amb el foc i corrent tranquil·lament pel carrer.

La devoció al sant es posa de manifest el diumenge horabaixa davant la rectoria. L'AMPA ha preparat una carrossa per a les beneïdes i des de l'escola hem animat a que tots els alumnes participin de la festa. Les tortugues, els moixos, cans, ocells, conills, alguna fura i molts cavalls passen per davant el sant rebent l'aigua beneïda

**Sant Antoni és un sant vell
qui té un doblar li dona
perquè mos guard s'animal
tant si és de pell com de ploma.**

Una estampa, un panet i un cossioll entrega l'ajuntament a tots els participants. El ball de bot posa punt final a la festa del Sant.

Tot un any ens queda per davant esperant es vagin succeint totes aquelles tradicions que els nostres avantpassats ens han anat deixant.

**Sant Antoni n'és vengut
Amb una mudada honesta
Que molts d'anys poguem fer festa
Amb alegria i salut.**

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Bar Pub

ES FAROLET

L'Almoina, 58 - PORRERES

“L’INSTITUT ENS HA QUEDAT PETIT”

IES Porreres

Com tots sabeu, l’IES Porreres va obrir les portes en el curs 2005-06, per atendre les necessitats educatives de l’ESO de l’alumnat dels pobles de Montuïri, Vilafranca i Porreres. Si l’any passat hi havia 201 alumnes, repartits en 9 grups, en el present curs escolar tenim 303 alumnes repartits en 13 grups.

Si analitzam el nombre d’aules ordinàries que té l’institut (12) i el nombre de grups que hi ha enguany (13) ja ens trobam que aquest institut ja ens queda petit.

El passat 8 de març, es va dur a terme una xerrada a l’institut: “*IES Porreres: millorem l’oferta educativa*” on en Joan Bennàssar, director de l’institut, va exposar la situació real en que es troba l’institut i la previsió en els propers anys.

En aquesta xerrada i participaren Andreu Obrador (gerent de l’IBISEC), Rafel Fullana regidor d’urbanisme de l’ajuntament de Montuïri, Jaume Sansó, batle de Vilafranca, Joan Sastre (batle de Porreres), Antònia Bover (representant de l’APIMA), Biel Vich, professor del centre, i Joan Bennàssar (director).

En primer lloc, en Joan Bennàssar va fer un repàs de l’oferta educativa del centre, la plantilla de professorat, els grups d’alumnat, des de l’inici de l’IES Porreres, la situació actual i la previsió en els propers cursos, així com les necessitats del centre en els propers anys.

Per dur a terme aquestes necessitats és imprescindible l’ampliació de centre, per poder millorar l’oferta educativa de l’IES Porreres en els propers anys amb:

1. Programes de garantia social (a partir del curs 2008-09 Programes de Qualificació Professional Inicial).

2. Cicles formatius de grau mitjà.

3. Programes d’atenció a la diversitat :

- Diversificació Curricular,
- Inserció laboral: ISLA.
- Intervenció socioeducativa (PISE).

–Desdoblaments a les diferents matèries.

– Compensatòria.

– Programes d’atenció a alumnat nouvingut.

4. I per què no, el Batxillerat ?

Cal destacar les següents aportacions dels ponents:

- Andreu Obrador, va comentar que, en aquests moments s’estava redactant el mapa escolar de Mallorca, i, sens dubte, s’hauria de tenir en compte les necessitats del centre i que és necessària la demanda que es fa.

- Joan Sastre, va informar que el proper mes de maig està previst aprovar les normes subsidiàries de Porreres, i que aquestes contemplarà la possibilitat d’aconseguir un solar, en cas de què fos necessari per a la ampliació del centre.

- Jaume Sansó comentar la necessitat d’arribar a un consens entre els ajuntaments i la comunitat educativa per decidir els cicles formatius que pugui oferir el centre.

- Rafel Fullana, va remarcar que cal tenir present, la previsió de l’augment de població dels tres pobles, fet que accelerarà l’augment d’alumnat al centre, i per tant, que l’ampliació s’hauria de fer el més aviat possible.

- Un representant dels pares va comentar la necessitat d’aconseguir un solar annex al centre, ja que així evitaria les molèsties que ocasionen les obres, durant el temps que duren aquestes, per a tots els membres de la comunitat educativa.

Segurament, en aquests moments d’eleccions municipals i autonòmiques, els partits polítics, ens donaran a conèixer les seves propostes educatives. Serà doncs, moments per escoltar, analitzar i demanar els candidats de totes les formacions polítiques que es presenten, quin és el compromís de cara a les demandes de la comunitat educativa de l’IES Porreres, ja que, “el futur dels nostres fills, passa per la millora de l’oferta educativa de l’IES Porreres”.

IES PORRERES 23 D'ABRIL DE 2007 SANT JORDI, DIA DEL LLIBRE

IES Porreres

Relació d'obres premiades del II concurs de narrativa breu

Obres presentades: 42

Cursos participants: 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO.

L'any passat es varen presentar 22 obres i enguany s'han superat totes les expectatives, s'han entregat un total de 42 obres, ha estat tot un èxit de participació.

Relació de guanyadors:

1r ESO:

Una roca enmig del Siroco, Clara Aina Pol i Bauzà.

2n ESO:

A very good virus in Majorca, Mateu Català Horrach.

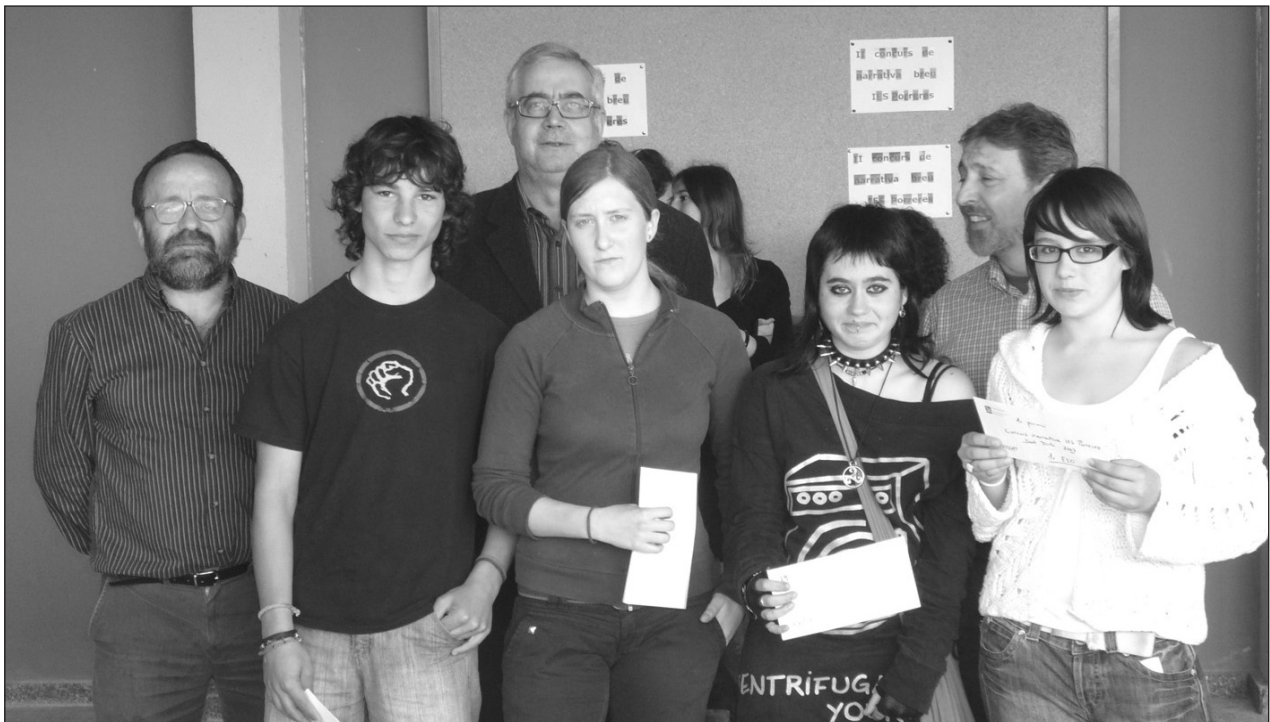
3r ESO:

Helpfish i la noia de la tribu, Neus Nicolau Roig.

4t ESO:

L'altre costat, Sofia Blásquez Rodríguez.

Enguany hem tingut la presència de tres persones que, sense voler menysprear a ningú, gràcies a la seva tasca, feren possible que aquest institut sigui una realitat. Aprofitant la seva visita al centre, feren l'entrega dels premis del concurs de narrativa breu; parlam de tres polítics i de tres persones destacades dins món cultural actual i que durant la legislatura del Govern del Pacte de Progrés tingueren un alt càrrec dins la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear, tals són el Sr. Damià Pons, Conseller, els porrerencs Sr. Joan Melià Director General de Política lingüística i Sr. Tomàs Martínez, cap de gabinet del Conseller.

Fotografia dels guanyadors amb en Damià, Joan i Tomàs.

MIQUEL SEGURA el creador del dolç

Margalida Cortès, Gabriel Roig i Maria Tomàs

Amb aquesta secció que titulam "Llum de creadors..." tenim com a objectiu donar a conèixer de més a prop les creacions i productes d'artistes de la vila, així com també la seva personalitat, les formes de treballar, l'estil de vida, els seus somnis... Els volem presentar com el que són i tal com es mereixen.

Moltes de vegades la societat ens fa creure que els artistes són uns pocs, uns privilegiats, però nosaltres demostrarem que no és així. No sols els famosos són artistes, moltes de vegades es confon popularitat amb qualitats artístiques i fins i tot aquests conceptes es poden veure com a realitats molt allunyades de nosaltres. Sabem que a Porreres hi ha artistes, creadors, personatges que observen, fan, experimenten, expressen, etc. Personatges que dediquen els seus esforços al canvi, a la transformació i a experiències cada vegada més sublimes.

Tant de bo conèixer un poc més aquests personatges ens serveixi a tots per despertar l'artista que hi ha dins cada un de nosaltres.

El dia de cap d'any ens trobem a Miquel Segura davant de l'ajuntament amb una bossa de raïm a punt per fer les dotze campanades però encara tenim uns minuts per fer-li saber les nostres intencions de començar aquesta nova secció del Llum d'Oli fent-li una entrevista com a creador porrerenc... Ells es mostra molt interessat en l'entrevista i ens posem d'acord en com la podem dur a terme, ens donem els telèfons ràpidament i, com ja no queda massa temps per tocar les campanades, ens despedim esperant posar-nos en contacte el més aviat possible. Les campanades no esperen....

Podem començar aquesta entrevista dient que nosaltres recordem a Miquel Segura treballant a l'antic Forn de Can Pistola, al Carrer Almoina, fent aquells pastissos tan especials, però un dia, aquell "Gurú" del l'art més dolç i gustós pren una decisió important, tanca l'antic forn de Porreres i comença una nova etapa, aquesta vegada a Palma...

Perquè te n'anares? Com t'atreveixes a deixar-nos?

Tenia ganes de créixer professionalment i a Porreres no hi havia mercat suficient per dedicar-me tan sols a la pastisseria, sense voler desprestigiar l'ofici de forner. Jo em volia dedicar únicament a allò que m'agradava: experimentar en el terreny de la pastisseria

Què és allò de Miquel Segura que el diferencia d'un pastisser qualsevol i li ha produït aquesta popularitat?

Quan faig un pastís sempre ho faig com si me l'hagués de menjar jo. Com podeu imaginar, no em menjaria qualsevol cosa.

Ens pots fer un esbós que ens serveixi per definir a Miquel Segura?

Jo diria que soc una persona amb bastant imaginació. Quan alguna cosa dona voltes per dins el meu cap no estic satisfet fins que he trobat la manera de fer-la realitat. Això a vega-

Només un mag del sucre és capaç de transformar la dolça pols en vertaderes obres d'art.

des m'ha donat alguns problemes...

De Xocolata, de fressa, de llimona, amb nata, etc. Com seria el teu pastís perfecte?

Si me l'he de menjar jo serà de xocolata.

Consideres que existeixen certes regles a l'hora de crear un pastís? Les segueixes?

Per a mi el més important es escollir les matèries primeres que siguin de la millor qualitat, després s'ha de trobar l'equilibri i han de casar bé entre elles.

Com és la teva tortada o pastís perfecte?

Aquell que quan el tens dins la boca et fa sentir alguna cosa especial, que no t'empallega. Al final, quan el t'has menjat, t'ha de deixar un gust a poc i moltes de ganes de repetir.

Amb qui el compartiries y on vos ho menjaríeu?

Un pastís sempre s'ha de compartir amb la persona més estimada, amb la parella, en una reunió familiar o amb els amics. El lloc ideal seria qualsevol

Màgia i realitat es fusionen dins les mans d'aquest creador.

S a b e m que has treballat per personatges com Joan Manuel Serrat i altres del món de l'espectacle. Però, qui seria aquell personatge que t'encarregaria un pastís i de l'emoció no te sortiria ni el forat d'un bunyol?

Crec que amb el temps necessari per poder treballar amb tranquil·litat no em suposaria cap problema fer un encàrrec per a ningú (no és la meua intenció fer de prepotent) . En una ocasió vaig sentir dir a Koldo Royo referint-se als seus clients que "s'ha de tenir tanta atenció amb un client qualsevol com amb algú molt important". Jo pens que una persona que desitja un pastís especial no se'l pot defraudar..

Ens vols comentar que és per a tu...

El que te dona més Felicitat: **Estimar i senti-me estimat.**

El millor de Porreres: **Els porrerencs i les porrerencues.**

Allò que està totalment Prohibit: **Fer el mal. Fins i tot fer-se mal a un mateix.**

Un llibre o una cançó que compartiries amb:

El teus pares: **"Gracias a la vida" de Joan Baez**

Aquella persona que t'hagi pogut criticar: **"Cada loco con su tema" de Joan Manuel Serrat.**

La persona més estimada: **"Como agua para chocolate" de Laura Esquivel.**

Ens agradaria que compartissis alguna frase que t'hagi fer sentir alguna emoció especial....

Si plores perquè no veus el sol, les llagrimetes no et deixaran veure els estels.

Moltes de gràcies i endavant amb el camí de la creació!!!! Molta de sort !!!!

Gràcies a vosaltres per creure que som mereixedor se fer-me aquesta entrevista.

que et permeti poder assaborir-lo amb comoditat. Jo sempre dic que per menjar a gust no hi ha res millor que tenir els peus davall taula. No m'agrada estar per terra ni menjar de dret.

Com és el sexe per a tu, dolç o salat?

Dolç! però sense arribar a ser "empalagós".

"Empalagós!" Tal vegada aquest sigui sempre el vertader pànic dels bons pastissers?

Evidentment, no es pot deixar a un client empenedint-se d'haver-se menjat aquell pastís... Hauriem aconseguit l'objectiu contrari al desitjat!

Què valors d'un bon pastís?

Un poc tot: sobretot el gust, la forma i la textura.

Ens podries dir quin pastís és per a tu el més:

Alegre: **Una mousse de llimona**

Eròtic: **Una Mousse de xocolata amb toffé de plàtan i vainilla, fet a damunt d'una basse d'ametlla i Guirotines (unes cireres silvestres amarades amb aigua). És el que vaig fer per el meu casament.**

Jove: **Les trufes, no deixa de ser curiosos perquè es tracte de tot un clàssic...**

Transgressor: **Per exemple els bombons de xocolata amb gust d'anxoves. De totes formes he de dir que pel meu gust no són el meu plat fort. Tal vegada**

en el fons, tot i que no ho sembli, soc un poc clàssic

Imagina't que has creat un pastís nou, Quin títol li posaries?

No fa falta imaginar-ho, n'he batejat amb el nom de "Llum de tardor" o també "Flor d'ametlla". El del meu casament l'hi vaig posar "Tucumán" fent referència a la ciutat de procedència del meu espòs. El del casament de la meua germana el vaig anomenar "Leonor", el seu nom (no el de la "Infanta", ja, ja, ja.).

Parlem un poc de somnis, que pensen els ocellers que ben segur voletegen per dins el cap de Miquel Segura?

Si algun dia deixo de ser empresari de la pastisseria m'agradaria dedicar-me a formar nous pastissers, formar a futurs mestres...

Quina és la vertadera llàstima del món de la pastisseria?

Doncs que una cosa tan guapa s'hagui de menjar de qualsevol manera i que fins i tot en alguns casos no es valori la feina ni el merit de la seva elaboració.

En alguns casos és una llàstima no poder-ho penjar a la pared del menjador o posar-ho en una vitrina i tenir-ho per a sempre. De totes formes tenim la sort de que els millors pastissos es queden sempre en un bon record d'aquell dia. Ben segur mai s'oblidaran....

ERASMUS A ITÀLIA

Francesca Mª Lliteres

Sóc una estudiant de Història de l'art a la Universitat de les Illes Balears, tinc 22 anys i aquest any passat vaig ser becària del programa SOCRATES – ERASMUS de la UIB. Amb l'ajuda d'aquesta beca anomenada *Erasmus* vaig poder anar a estudiar a la UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI TORINO.

Aquesta beca o ajut per estudiants consisteix en passar uns mesos a fora de la teva Universitat, en un país d'Europa, existeixen diferents llocs on pots anar a estudiar depenent de la teva carrera i els contactes de la teva universitat d'origen.

La ciutat de Torí és una gran ciutat industrial del nord d'Itàlia, coneguda sobretot per la seva fàbrica de cotxes FIAT i per l'interès històric de la ciutat. També és famosa per tenir a la seva catedral o *Duomo*, *la Santa Faç*, coneguda per nosaltres com la *Sábana Santa*, testimoni de diferents novel·les d'èxit per aquest tema. També el 2006 se celebraren els darrers jocs Olímpics d'hivern, que han contribuït, encara més, en incrementar la seva fama.

Allà vaig tenir el plaer de cursar el curs escolar 2005/06 que em permeté conèixer un sistema d'estudis molt diferent al nostre, de conèixer una llengua que per a mi era desconeguda fins aleshores, de poder relacionar-me amb una cultura molt propera a nosaltres, d'assaborir les famoses pastes i pizzes italianes i sobretot de fer noves amistats, en definitiva conèixer un país fascinant.

Des del moment que em van dir que havia estat admesa per aquest programa em va canviar la vida, vaig haver de començar a cercar pis a una ciutat desconeguda per a mi i gràcies a l'ajut de les noves tecnologies ho vaig tenir fàcil, doncs es posà en contacte amb mi molta gent diferent i vaig poder escollir un pis al centre de la ciutat, prop de la facultat i amb dues companyes de pis italianes

(així t'assegures que aprendràs la llengua) i llavors sols quedava adaptar-me a la nova universitat i a les noves condicions amb les que em trobava, com el fred, la neu, i fer exàmens orals sense dominar la seva llengua,... i sens dubte, conèixer el país, viatjar i viatjar , ...

Per descomptat sembla fàcil, però t'hi has d'adaptar. Encara que per a mi no fou tasca difícil, en poc temps ja parlava la llengua i els bons amics que vaig fer em recolzaven, m'ajudaven, em corregien, i sempre que feien alguna cosa convidaven aquella al·lota estrangera que sempre s'apuntava a fer amb ells les diferents activitats: viatjar, anar a cavall, esquiar, fer excursions per llocs remots i molt macos.

Podria escriure pàgines i pàgines de les meves aventures per Itàlia, els meus viatges, les anècdotes que no oblidaré mai, escolliré les coses que em van impactar tant com a estudiant de Història de l'art com a interès de qualsevol persona que li agrada conèixer món: vaig visitar **Pisa**, ciutat no massa maca, però amb una plaça de la catedral impressionant, la vista s'aixeca davant una torre famosa, que en realitat és el **campanille**, campanar de la catedral, i que tampoc és tant gran com ens diuen, és una torre, que està torta i que té el seu encant per això,

però és molt més bonic el conjunt de tota la catedral: l'església la qual diuen que hi ha pedra d'origen mallorquí, sí, marès de Porreres concretament, la van fer dur a Itàlia per la bellesa de la pedra, no sé si això és veritat o no, però si que hi ha una gran quantitat de pedres diferents en aquesta església, la veritat és que no hem sorprendria que fos realitat. També sorprèn el gran negoci que es fa a Pisa amb la torre, el baptisteri i l'església, doncs per entrar a la torre i el baptisteri has de pagar una xifra superior als 20€!!, l'únic lloc on no s'ha de pagar és a l'església, cosa que a Itàlia és molt comú, si una església té relíquies importants, algunes obres d'art importants o alguna cosa similar, se n'aprofiten i per entrar-hi has d'abonar la quantitat de 2 ò 3 €, i ja pots contar la història que vulguis, si no pagues no veus l'església, impressionant, eh!

Un dels llocs que més em va fascinar va ser Venècia, ciutat medieval construïda dins l'aigua, molts sabreu que, a causa del canvi climàtic i els pols que es fonen, és una ciutat destinada a desaparèixer. Recomanaria a tothom que hi anés abans de que tot aquell meravellós món desaparegui. És una ciutat fascinant, no hi ha ni un cotxe! Tothom es mou a peu, bicicleta i amb "vaporetto" que són els

bussos d'aquí. És una ciutat diferent, sembla que et moguis dins una ciutat de casetes de nines, i si parles amb la gent d'allà, que tenen un accent molt divertit, et conten històries i llegendes dels carrers per on tu vas caminant, que contaven els seus avis, cada carrer té una història.

Verona, ciutat veïna a Venècia, també molt maca, és famosa per la història d'amor entre Romeu i Giulietta, encara es conserven les cases d'aquests enamorats i la tomba de Giulietta, és un dels llocs més visitats de la ciutat.

Al costat de Torino, a una de les muntanyes que hi ha, vaig visitar una abadia anomenada Sacra di San Michele, era un antic monestir on hi havien viscut monges a l'època medieval, encara es conserva l'església i part de les estructures antigues i em va sorprendre molt la història que envoltava aquest lloc. Tots hem sentit parlar del llibre o de la pel·lícula de: El nom de la Rosa. Doncs aquesta novel·la es va inspirar en aquest lloc, la seva biblioteca, la muntanya, el monestir, etc.

Nàpols i els seus voltants: la ciutat és fantàstica, amb un centre històric ple de sorpreses, escultures sorprenents, esglésies construïdes encara en temps

en que Nàpols i els regnes catalano-aragonesos eren tot u. I restes de temples construïts pels impressionants grecs. Molt a prop de la ciutat hi ha PAESTUM, lloc on els grecs van construir tres temples als seus Déus, i mentre et trobes allà, pots arribar a caminar i sentir les activitats que tants segles abans devien omplir aquells carrers empedrats, sacerdots i sacerdotesses intentant endevinar el futur, per si els seus caps podien anar o no a la guerra per conquerir tants espais per ells ocupats. Temples impressionants, enormes, que sols en aixecar els ulls et quedes hipnotitzat, de cop, veus la magnificència dels avantpassats, capaços d'aixecar temples de tals magnituds. La ciutat de Nàpols és una de les altres ciutats predestinades a desaparèixer, no sols pels perills de la camorra i dels mafiosos, sinó perquè el Vesuvi és un volcà actiu que en qualsevol moment es pot despertar i sepultar de nou la ciutat com ja ho va fer l'any 49 a. C.

Podria, també, parlar hores i hores de la ciutat de Pompei, tant famosa pels restes que s'hi han trobat de la ciutat romana que fou sepultada per la cendra i lava del Vesuvi al 49 a. C, gràcies als restes d'aquesta ciutat i de la d'Ercolano, coneixem tants detalls de la vida dels

romans, els seus mosaics, pintures, escultures, foro, mercats, tot es conserva tal i com es va sepultar per aquell volcà.

Podria escriure moltes línies de les ciutats que vaig conèixer, del món que vaig descobrir, de les experiències que et dona el tenir temps per viatjar, estudiar, etc, va ser tot impressionant, no té altre descripció.

Tornant a la realitat d'aquells dies, el més difícil per a mi fou la paperassa, hi ha un caramull de documents per omplir, enviar, tornar a enviar i sembla que les universitats s'embullen soles, tot per convalidar signatures que fas allà, que en tantes ocasions aquí no es poden cursar (un dels encants de l'Erasmus.) L'única cosa dolenta que té és la paperassa, però és necessària.

Com a estudiant universitària recomanaria a tothom que s'atrevis a realitzar l'aventura d'anar a un país estranger a estudiar, d'intentar demanar un Erasmus, a un lloc on li agradi, ja que l'experiència inoblidable marcarà positivament la seva vida i recordarà sempre la diversió i tot el que ha après en aquest pocs mesos viscuts tant intensament.

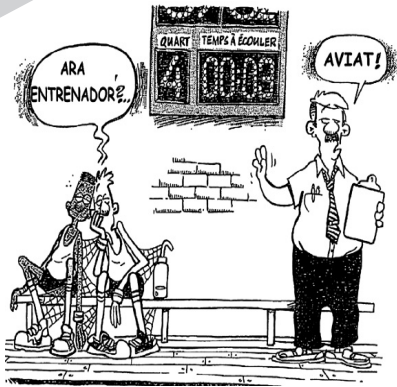
Sols es corre un risc: enamorar-se del país on has viscut i estimar-lo gairebé tant com la teva pròpia terra.

Sacra di sant Michele

EL QUE IMPORTA ÉS EL RESULTAT!

Bartomeu Barceló Oliver. Estudiant INEF. UB

Segur que si llegiu aquest article pot ser perquè el títol vos hagi cridat l'atenció. Almenys, a la majoria dels qui us heu aturat uns segons per llegir-lo, ben segur que no us ha deixat indiferents. La paraula *resultat* us haurà fet sentir alguna cosa. A alguns vos haurà animat a llegir-lo, ja que creieu que l'article us pot donar la clau per aconseguir alguna cosa. D'altres, si me permeteu l'expressió "més humanistes", us haurà sonat un poc malament, això de que *el que és més important sigui el resultat*, i la irritació, potser, us hagi induït a la lectura. Sigui com sigui, he aconseguit el *resultat* (l'objectiu) que em pretenia: que llegiu l'article.

De cap manera pretenc fer una anàlisi psicològica del potencial impacte dels titulars sobre les persones. Només mostrar-vos el potencial de la paraula *resultat*, que, entre altres coses, regeix i justifica molts comportaments humans. Em centraré en l'àmbit de l'Activitat Física i de l'Esport, encara que es pot extrapolar a molts d'altres camps. Així com el meu objectiu en aquest article és que el llegiu i reflexioneu sobre el contingut, per tant, perseguec aquest *resultat* i és l'important per a mi, en determinats àmbits i etapes de la vida "esportiva" estic convençut que el que més importa no és, precisament, el *resultat*.

Existeix una problemàtica que ja fa molts anys que està en debat i són molts els articles publicats: **fins a quin punt és important el resultat en la iniciació esportiva i l'esport base?** Tot i que la gran majoria

d'experts coincideixen en que s'ha d'eliminar la sobre importància que se li dona al resultat en aquesta etapa (la podríem fitar entre els 0 i els 12/14 anys), en la pràctica la situació no ha canviat gaire respecte a dècades passades. Basta acostar-se per les instal·lacions esportives del teu entorn i observar el que està passant, tant durant els entrenaments com a les competicions. Sovint arriba un espectador a un partit i demana: *Quant van?* I li contesten, *guanyam 12-0*. L'espectador es queda a veure la resta del partit tot content perquè el seu fill o la seva filla guanya, sense importar-li res més. És una pregunta natural, i tampoc passa res per formular-la, però: **és el resultat el que realment importa en aquestes edats?**

Jo estic convençut de que no. Per mi, un entrenador que només deixarà jugar als més bons perquè vol guanyar el partit no hauria d'estar entrenant en aquestes edats, en tot cas a edats molt superiors. Els estudis reflecteixen que molts dels abandonaments esportius, en aquestes edats, són degut a que els infants no se senten útils, i la majoria d'ells preferirien jugar, encara que perdessin, que no estar a la banqueta de l'equip guanyador.

Els qui diuen que en l'esport base sobren entrenadors i fan falta **educadors** no van gens equivocats. No és la meua intenció ofendre a ningú, ja que un entrenador pot ser un bon educador alhora, una cosa no lleva l'altra. Però en aquesta etapa, el que realment importa no és la classificació que aconseguirà l'equip al final de temporada sinó l'educació que reben els infants, en tots els sentits (adquisició d'habilitats motrius, de competències bàsiques i diverses, de **valors**, d'**igualtat**, etc.) Per tant, és totalment necessari conscienciar a les famílies i als entrenadors en aquest sentit, ja que sembla que no tothom ho té molt clar. No podem pretendre que els nins i les nines siguin com a *robots*, que reproduïxen exactament el que els hi diu l'entrenador, o que tenen por de fer alguna acció

perquè ells són "més magres" que els altres o perquè l'entrenador els renya, o que se sentin saturats pels crits que senten dels pares i de les mares (que observen des de la graderia), crits com: *tira!*, *passa-la aquí o allà!*, *no li passis a na Maria perquè no farà cistella!*, *treu-te la pilota de damunt!*, etc. L'actitud dels pares i de les mares i dels entrenadors és clau per a l'educació dels nins i de les nines perquè són el seu mirall. Cal deixar que els infants pensin per si mateixos, imaginin, creïn, provin coses, i que ells mateixos experimentin el que funciona i el que no. I si s'equivoquen, no passa res, dels errors també s'aprèn!

D'aquesta manera, també cal evitar especialitzacions prematures (*a no ser que tenguis molt clar que el teu fill serà campió olímpic en aquell esport i/o en aquella posició*), tot infant ha d'experimentar les diferents posicions/rols per trobar solucions noves, viure experiències motrius diverses, decidir el que li agrada més, sentir-se útil, i així, augmentar la seva autoestima. Precisament als nins o les nines que els hi costa més alguna cosa, són els que se'ls hi ha de donar més confiança perquè agafin seguretat i puguin experimentar, evolucionar i millorar.

Conclusió, és ben hora que ens adonem que en la iniciació esportiva i en l'esport base el resultat és quelcom molt secundari. S'ha d'educar els infants en la imaginació i la creativitat, per permetre una correcta evolució personal. Per aquesta raó els entrenadors i les entrenadores no han de pretendre formar *robots* que facin només el que se'ls hi diu, així com els pares i les mares han de ser conscients d'això, i no exigir *resultats* als entrenadors. Poden i han d'animar els seus fills des de la graderia i també aplaudir als "adversaris" quan s'ho mereixin, però no han de voler dirigir-los. Esperem, pel bé dels nins i de les nines i futurs adults, que tota aquesta filosofia sigui una realitat.

CAMPIONAT DEL MÓN DE CICLISME EN PISTA PALMA 2007

EN JOAN LLANERAS, UN MITE

Antoni Gornals Mesquida

El Campionat del Món de ciclisme en pista disputat a Palma serà un aconteixement esportiu recordat durant molt de temps pels mallorquins i, en especial, per tots els porrerencs, per la inauguració del magnífic i ràpid velòdrom Palma Arena però, sobretot, per la medalla d'or aconseguida pel ciclista porrerenc Joan Llaneras en l'especialitat de puntuació individual.

El Mundial de Palma ha suposat una immillorable oportunitat per donar a conèixer internacionalment aquest excel·lent velòdrom, una instal·lació esportiva de referència amb unes característiques excepcionals que el converteixen en un dels millors del món.

El velòdrom de Palma, amb una corda de 250 metres i una inclinació de 44 graus en els revolts i de 13 graus en les rectes, va ajuntar, des del 29 de març fins l'1 d'abril, uns 300 ciclistes de 36 països diferents que competiren per aconseguir un dels 17 títols mundials disputats.

Durant aquests dies, el velòdrom omplí les seves tribunes amb una capacitat per a 5000 aficionats, que no es volgueren perdre l'ocasió de veure córrer el que aleshores era 6 vegades campió del món, en Joan Llaneras, que no va decebre i va oferir als assistents una excepcional cursa amb què es proclamà campió del món per setena vegada.

Una gesta desitjada i esperada pel poble de Porreres i que en Joan havia preparat a consciència per poder aconseguir la victòria a casa seva i davant la seva gent. Per arribar a l'aconteixement esportiu en les millors condicions possibles, en Joan s'havia desplaçat a Amèrica durant l'hivern per entrenar i havia disputat la Volta a Mallorca. No hi va plànyer ni dedicació ni esforç. Hi ho va donar tot a la cursa, la qual cosa va fer possible la consecució del seu setè títol mundial amb autoritat i impressionant el nombrós públic que l'animà durant tota la competició.

La seva preparació i immillorable estat de forma amb què acudí al Mundial de Palma va ser un malson per als ciclistes rivals, superats en tot moment per la força i rapidesa d'en Joan. En poc més de 46 minuts va cobrir la distància de 40 quilòmetres, 160 voltes al circuit, de la prova de puntuació, el que suposà rodar a una velocitat mitjana de més de 51 quilòmetres per hora. Va dominar la prova des del principi i va controlar la carrera fins al final. En poques paraules, va fer el que va voler.

Una cursa inoblidable per als assistents, per als porrerencs, per als mallorquins i per a tots els aficionats al ciclisme, i per a en Joan, perquè malgrat que fos la seva setena medalla d'or en uns campionats del món, aquesta era especial pel lloc, pel públic i per les circumstàncies, ja que en aquest mundial hi faltava el seu company i parella en la prova americana Isaac Gálvez. Una emotiva medalla que en Joan dedicà al seu amic, que perdé la vida el mes de novembre passat quan disputava una carrera dels Sis Dies de Gant, en una desgraciada caiguda.

Una prova., l'americana, que en Joan disputà en la jornada final d'aquests campionats amb el català Carles Torrent i que acabaren en quarta posició, amb possibilitats d'aconseguir la medalla de bronze que es perderen al final.

En Joan, però, ha complit i tots en podem estar ben orgullosos. No és d'estranyar, per tant, que dimecres dia 4 d'abril a vespre, el poble de Porreres li volgués retre un merescut homenatge a la Plaça de la Vila, on la majoria d'associacions locals, l'Ajuntament i institucions autonòmiques li lliuraren diferents obsequis per a ell i la seva família com a mostra de gratitud pel que suposen aquestes medalles per al poble de Porreres i per a Mallorca. La celebració acabà al pub Nokturn de la vila, on es projectà la gran carrera que en Joan ens havia ofert el dissabte horabaixa.

Quedà demostrat que el poble està amb en Joan, i encara que es retiri després dels Jocs Olímpics de Pequín 2008, segons ha manifestat, ben segur que tindrà temps d'oferir-nos més d'una altra alegria. Així i tot, faci el que faci en Joan d'ara endavant, ningú no ens pot privar de dir que a Porreres tenim el millor ciclista en pista de la història.

TORNEIG JUVENIL DE LA PENYA MADRIDISTA DE PORRERES

Antoni Gornals Mesquida.- Com ja és tradició dins el calendari de futbol a Porreres, el Dijous i Divendres Sant s'enfrontaren, en el camp municipal d'esports Ses Forques, quatre equips de la categoria juvenil en la denovena edició del torneig que organitza la Penya Madridista de Porreres. Els equips participants foren el C.D. Cide, el C.D. Manacor, el Fortuna de Düsseldorf i el R.C.D. Mallorca.

Les semifinals es jugaren dia 5 d'abril i els partits acabaren amb els resultats de C.D. Cide 1 - Fortuna de Düsseldorf 2 i R.C.D. Mallorca 4 - C.D. Manacor 0.

El Divendres Sant, dia 6, dematí es jugà el partit per decidir el 3r i 4t lloc de la classificació, partit que acabà amb empat a 0 gols al final del temps reglamentari i que guanyà el C.D. Cide en la tanda de penals al C.D. Manacor.

L'horabaixa es disputà la final entre el R.C.D. Mallorca i el Fortuna de Düsseldorf. La treta d'honor la realitzà el ciclista porrerenc i nova medalla d'or Joan Llaneras. El partit finalitzà amb la victòria de l'equip alemany per 2 gols a 1, els quals tancaren de forma brillant la seva desena participació en aquest torneig.

AJUNTAMENT

ELECCIONS DEMOCRÀTIQUES

1979 - 2003

Caps de llista de les diferents formacions polítiques d'aquest període

